

II./2023

TRI NEBEŠKA SPOROČILA

Pomožna snov za učitelje v sobotni šoli

Ljubljana, 2023

1. JEZUS ZMAGA, SATAN IZGUBI

Splošni pregled

Središče lekcije tega tedna je veliki boj med dobrim in zlom skozi stoletja. Razodetje 12 predstavlja štiri pomembne prizore tega boja. Gre za Luciferjev upor v nebesih, njegov poskus, da bi uničil dojenčka Jezusa, njegov napad na Božje ljudstvo v času srednjega veka ter njegov zadnji napad na Božji ostanek v poslednjih dneh. V vsakem teh bojov se Kristus razodene kot naš zmagoviti Gospod, naš zmagoslavni Odrešenik ter naš mogočni Zmagovalec.

Ključna misel v našem nauku tega tedna je, da Jezus zmaga in Satan izgubi kljub svojim silovitim napadom na Božje ljudstvo in poskusom, da bi jih uničil. Ta misel je življenjskega pomena v naši pripravi, da bi razumeli sporočilo za poslednji čas, ki se nahaja v Raz 14,6-12. Četudi se bo Božje ljudstvo srečevalo z zatiranjem, preganjanjem in zapori, pa tudi gospodarskim bojkotom in odlokom o smrti, ima popolno zagotovilo, da je Jezus na križu premagal peklenška poglavarstva in sile. Satan je poražen sovražnik. Isti Jezus, ki ni nikoli izgubil bitke s Satanom, prav tako ne bo izgubil poslednjega boja. Jezus bo v zadnjem zemeljskem boju svoje ljudstvo popeljal do zmage.

Razlaga

Razodetje 12 bi z vso pravico imenovali bistvo ali temelj, na katerem sloni celotna knjiga Razodetje. 12. poglavje je središče zadnje svetopisemske knjige in je prehod iz tega, kar se je dogajalo poprej, v to, kar se bo zgodilo. 12. poglavje povezuje prejšnja poglavja v Razodetju s prihodnjimi. Razodetje 1 se prične z veličastnim opisom Kristusa kot našega Stvarnika, Odrešenika, velikega Duhovnika, prihajajočega Kralja. Potem pa Razodetje preide v uvod treh zaporedij sedmic: sedem cerkev, sedem pečatov in sedem trobent. Vsako teh zaporedij se konča z zmago Kristusa in njegove cerkve.

Namen prejšnjih poglavij je jasno pokazati, kako Kristus na koncu prekine Satanove zaporedne poskuse, da bi uničil Božje ljudstvo, in razodeti končno zmago Jezusa Kristusa v vesoljnem boju med dobrim in zlom. Knjiga Razodetje Jezusa Kristusa v vsakem teh poglavij tlakuje pot v Raz 12,17 za razodetje Jezusa v njegovem ljudstvu. Na poti do tega razodetja v vsakem nadaljnjem zaporedju sedmic vidimo, da obstajajo zvesti verniki, ki "premagajo", torej tisti, ki se ne uklonijo zatiralskim silam zla, tisti, ki so zvesti Kristusu, in tisti, ki ga skupaj z verniki vseh časov častijo pred njegovim prestolom (Raz 7,9-12).

V zadnjem teh nizov sedmic sedmi angel zatrobi na trobento in glasno reče: "Nad svetom je zakraljeval naš Gospod in njegov Mesija: kraljeval bo na veke vekov." (Raz 11,15) Prvih enajst poglavij Razodetja nam ponudi zagotovilo, da bo Kristus, ki je premagal peklenške sile v vseh stoletjih, zmagal tudi v zadnjem zemeljskem boju. Čeprav je bila resnica teptana, Božje ljudstvo preganjano ter na deset tisoče ljudi mučenih, ni mogel Satan nikoli ožigosati Božje resnice ali v celoti uničiti Božjega ljudstva.

Plamen sveče resnice je morda v določenih trenutkih res samo migotal ali celo samo tlel, nikoli pa ni ugasnil. Vedno je bila luč v temi. Sčasoma bo vso zemljo osvetlila Božja slava (Raz 18,1). Ameriški pisec James Russell Lowell to lepo zajame v pesmi z naslovom "Sedanja stiska":

"Resnica je vedno na morišču, krivica za vedno na prestolu – a to morišče vpliva na prihodnost, za temnim neznanim pa stoji v senci Bog in bdi nad svojimi."

Ključna vrstica (1. del): Razodetje 12,11

Četudi je Razodetje 12 pomensko zelo polno, sta dve vrstici izjemno pomenljivi in vredni posebne pozornosti. Prva vrstica je Razodetje 12,11: "Toda oni so ga premagali zaradi krvi Jagnjeta in zaradi besede svojega pričevanja, saj niso ljubili svojega življenja vse do smrti." Beseda "premagali" zajema zmago, zmagoslavje in osvojitve. V Razodetju se uporabi 17-krat. Božje ljudstvo premaga. *Niso* oni premagani.

Vprašanje pa je, kako premagamo. Kako je mogoče premagati skušnjava hudobnega? Raz 12,11 odgovori na to vprašanje, ko pravi "premagali so zaradi krvi Jagnjeta". Beseda krvi se lahko prevede tudi "zaradi krvi" ali "na podlagi krvi". Kakor je to povedano v besedilu stare hvalnice: "Moje upanje sloni na nič manj kakor Jezusovi krvi in pravičnosti." ("My hope is built on nothing less than Jesus' blood and righteousness.")

Ne zmagamo zaradi moči naše volje. Hudič je pretkan sovražnik. Pozna šibkosti našega značaja. Ve, kje smo že padli. Pozna naše najbolj ranljive točke. Naše upanje je zasidrano v Kristusu in njegovi pravičnosti. Obstajata dva izredno močna komentarja Raz 12,11, ki jih je zapisala Ellen G. White v *The SDA Bible Commentary* v 7. zvezku na str. 974.

"Vsi, ki želijo, so lahko zmagovalci. Goreče si prizadevajmo, da bi dosegli merilo, ki je postavljeno pred nas. Kristus ve, da smo šibki in k njemu se lahko vsak dan obračamo po pomoč. Ni potrebno, da si moč pridobivamo mesec dni vnaprej. Zmagovati moramo iz dneva v dan."

Samo če Jezusu popolnoma zaupamo in ga vsak dan prosimo za pomoč, bomo zmagovalci. Naših slabosti ne pozna samo Satan, tudi Jezus jih. Po svoji milosti in moči nas osvobaja krivde in primeža greha. Po njegovi krvi smo rešeni obsodbe greha in osvobojeni njegove prevlade. Drugi komentar Ellen G. White pojasni to točko: "Zmagovalci postanemo, ko pomagamo drugim, da premagajo, in sicer s pomočjo Jagnjetove krvi in besede našega pričevanja. Upoštevanje Božjih zapovedi bo v nas prebudilo poslušnega duha, služenje, ki je plod takšnega duha, pa je Bogu sprejemljivo." (Letter 236, 1908)

Bistvo greha je sebičnost. Ko pridemo h križu, nas Kristusova milost spremeni. Njegova ljubezen nas spodbudi, da služimo drugim in druge blagoslovljamo. "Beseda našega pričevanja" se nanaša na naše pričanje. Ne samo da s svojim pričanjem druge blagoslovljamo, marveč smo takrat, ko služimo drugim, blagoslovljeni tudi mi sami. Kristusova moč za premagovanje izvira iz nebeškega svetišča za vse, ki v celoti zaupajo Jezusu, ki so odrešeni po njegovi milosti in ki svoje življenje izročijo službi njemu.

Ključna vrstica (2. del): Razodetje 12,17

Zadnja vrstica Razodetja 12 je ena ključnih v celotnem Svetem pismu. Zmaj (Satan) se jezi na zvesti ostanek Božjega ljudstva in se bojuje z ljudmi zadnjega časa, "ki se ravnavajo po Božjih zapovedih in imajo Jezusovo pričevanje" (Raz 12,17). V Raz 13 hudič kliče svoja zaveznika, naj mu pomagata v poslednji zemeljski bitki. Zaveznika sta predstavljena kot zver iz morja (Raz 13,1-10) in zver s kopnega, znana tudi kot lažni prerok (Raz 13,11-18); primerjaj z Raz 16,13; Raz 19,20; Raz 20,10).

Adventisti sedmega dne razumemo, da ti dve zveri predstavljata papeštvo (državno oblast rimsko katoliške cerkve) in Združene države Amerike. Poleg tega je spiritizem tako tesno povezan s Satanom, da je zmaj simbol obeh. Pod okriljem te trojne zveze – zmaja (spiritizma), zveri z morja (papeštva) in zveri s kopnega, znane tudi kot lažni prerok (odpadli protestantizem pod okriljem Združenih držav Amerike) – bo Satan začel vojno proti preostalemu Božjemu ljudstvu.

Beseda "ostanek" se v vsem Svetem pismu uporablja za opis zvestega Božjega ljudstva. Stara zaveza uporablja besedo "ostanek" ali njene izpeljanke na vsaj tri načine: ž

1.) Obstaja koncept ohranitve. Članom Jakobove družine je bilo prihranjeno trpeti za lakoto v času Jožefovega posredovanja. Besedilo 1 Mz 45,7 omenja te družinske člane kot Jakobovo potomstvo ali dobesečno "ostanek". Poudarek je na dejstvu, da so bili Jakobovi potomci ohranjeni. Podobno bo ohranjeno tudi Božje ljudstvo časa konca – ostanek – pred napadi Satana in njegovih zaveznikov, zveri in lažnega preroka. Enako kakor je Bog poslal Jožefa v Egipt, da "vam zagotovi ostanek v deželi, da vas ohrani pri življenju za veliko rešitev" (1 Mz 45,7), Bog pošilja svoj ostanek Božjega ljudstva časa konca pred svojim drugim prihodom, da posvari svet in reši mnoge pred neizogibno pogubo poslednjih sedmih šib.

2.) V 1 Kr 19,14 beseda "ostanek" pomeni "to, kar je ostalo". Elija vpije h Gospodu "jaz sam sem ostal" (1 Kr 19,14). In Bog odgovori: "[P]ustil pa jih bom v Izraelu sedem tisoč kot ostanek: vsa kolena, ki niso poklekovala pred Baalom." (1 Kr 19,18) Tukaj beseda "ostanek" zajema misel na vse, ki ostanejo zvesti in se niso vdali škodljivim okoliškim vplivom lažnega čaščenja.

3.) V nekaterih primerih je v Stari zavezi beseda "ostanek" uporabljena za te, ki ubežijo babilonskemu suženjstvu (Jer 23,3; Jer 31,7). Ko primerjamo pomene teh besed, lahko sestavimo celovitejšo sliko ostanka Božjega gibanja časa konca iz Raz 12. Te ljudi lahko prepoznamo po njihovi zvestobi vsem Božjim zapovedim. Podarjeno pa jim je bilo tudi »Jezusovo pričevanje« (Raz 12,17), ki je skladno z Raz 19,10, torej "duhom preroštva". Poleg tega da imajo v svoji sredi dar preroštva, se ostanek prepozna po tem, da so to ti, ki jih je Bog ohranil zaradi zvestobe njemu, ki so ubežali pokvarjenosti tega sveta in so zaradi svoje predanosti Kristusu in poslušnosti njegovi besedi osvobojeni lažnih naukov duhovnega Babilona.

Uporaba

Za osebni razmislek: Razodetje 12 vsebuje več praktičnih lekcij za krščansko življenje v 21. stoletju. Najprej nam zagotavlja, da je Kristus vedno z nami sredi življenjskih preizkušenj. To poglavje nas spomni, da je Satan poraženi sovražnik. V naših najhujših bitkah s Satanom nam vliva zaupanje, da je Kristus že zmagal. Ko beremo Razodetje 12, prejmemo zagotovilo, da služimo mogočnemu Bogu, ki je večji od našega nasprotnika.

Primer Božje oskrbe v času stiske najdemo v dveh posebnih vrsticah – Raz 12,6 in Raz 12,14. Obe vrstici opisujeta isto obdobje, vendar imata nekoliko drugačen poudarek. Kontekst teh vrstic je preganjanje Božjega ljudstva v srednjem veku, in sicer od leta 538 do leta 1798. V Raz 12,6 beremo: "Žena pa je pobegnila v puščavo, kjer ji je Bog pripravil zavetje, da bi jo tam hranili tisoč dvesto šestdeset dni." V Raz 12,14 piše, da so žensko ali cerkev "hranili" v puščavi. Spodbudna večna resnica teh vrstic je, da ima Bog v naših časih

preizkušenj, stisk in preizkušanja za nas vedno pripravljen prostor. V preizkušnji nas hrani. V življenjskih preizkušnjah je tu, da nas okrepi, vzdržuje in podpira. V največjih življenjskih preizkušnjah nas njegov Duh neguje in bliža k Bogu. Dva pomembna nauka, ki ju bodo proučevalci lahko odnesli od proučevanja tega tedna, sta:

1. Kristus ni nikoli izgubil bitke s Satanom in na koncu časa bo Božje ljudstvo tisto, ki bo zmagalo.
2. Ne glede na preizkušnje, s katerimi se soočamo, je Bog vedno tu, da zmagoslavno ponese svoje ljudstvo skozi njega.

Za pogovor

1. Kako je Razodetje 12 polno upanja za Božje ljudstvo časa konca?
2. Katere razloge imamo za veselje v Kristusovi zmagi nad peklenškimi poglavarstvi in silami s tem upanjem v mislih?

2. TRENUTEK USODE

Splošni pregled

Knjiga Razodetje je knjiga nasprotij. Vsako teh nasprotij nas vabi k večni odločitvi. Ali bomo častili zmaja ali pa Jagnje. Prejeli bomo ali znamenje zveri ali pa Božji pečat. Ali bomo podlegli zvitim prevaram ženske v škrlatu (Satanovemu lažnemu gibanju) ali pa bomo hodili z žensko v belem (pravo Božjo cerkvijo). Ali bomo sprejeli zapeljive nauke duhovnega Babilona ali pa se bomo veselili resnice, ki teče iz novega Jeruzalema.

Ta teden bomo še posebej proučevali dve žetvi iz Razodetja 14,14-20. Gre za žetev zlatega zrnja, ki se zbere v Božjo žitnico, ter trgategv dozorelega grozdja, ki se zbere v stiskalnico Božjega srda.

Bog v vsem Svetem pismu uporablja simbolizem žetve za opis dokončanja dela Božje milosti v srcu. Ko bo delo dokončano in evangelij oznanjen vsem narodom, "tedaj pride konec" (Mt 24,14). Markov evangelij piše tako: "[K]o pa sad dozori, hitro zamahne s srpom, kajti prišla je žetev." (Mr 4,29) Jezus dodaja, "žetev je konec sveta" (Mt 13,39). Preden se Jezus vrne, bo imel vsak človek na zemlji imel primerno priložnost, da se odzove na Božjo ljubezen, sprejme njegovo milost in hodi v njegovi resnici. Ta teden bomo proučevali poslednjo žetev na zemlji ter odkrili, kako smo lahko del žetve "zlatega zrnja" in ne "dozorelega grozdja".

Razlaga

Raz 14,14-20 opisuje sad oznanjanja treh angelskih sporočil z velikim glasom "vsakemu narodu, rodu, plemenu in ljudstvu" v vrsticah 6 do 12. Drugi Kristusov prihod se zgodi šele, ko bodo razglašena ta sporočila. Oznanjanje teh sporočil pripravi svet na Jezusov prihod. Tako imajo ta sporočila pomen za večnost. Sprejeti jih pomeni večno živeti. Zavrniti jih pa na koncu pomeni drugo smrt, izničenje, katerega posledice so nepopravljive in trajne.

V Razodetju 14,14 Janez pravi: "Pogledal sem in prikazal se je bel oblak in na oblaku je sedel nekdo, ki je bil podoben Sinu človekovemu." V Svetem pismu oblak predstavlja Božjo navzočnost. V času odhoda iz Egipta je "Gospod [...] hodil pred njimi podnevi v oblačnem stebru, da jih je vodil po poti" (2 Mz 13,21). Ko je Mojzes na Sinaju prejel deset zapovedi, zapis pravi, da je "goro pokrtil oblak" (2 Mz 24,15). Božja slava je počivala na Sinaju in "oblak jo je pokrival šest dni" (2 Mz 24,16). Ko so posvetili starodavno svetišče v puščavi, se je Božja navzočnost razodela kot oblak, ki je počival ob vratih svetišča. Ko je veliki duhovnik stopil v najsvetejše, se je Božja navzočnost pokazala "v oblaku nad spravnim pokrovom" (3 Mz 16,2).

V veličastnem prizoru sodbe iz Dan 7,9-14 Danijel vidi, da je "skupaj z oblaki neba prihajal nekdo kakor sin človekov" (Dan 7,13) k svojemu Očetu, Staroletnemu. Jezus odide v nebo v oblaku (Apd 1,9) in ko bo znova prišel v slavi, bo prišel na oblakih (Raz 1,7).

Jezus sebe najraje imenuje "Sin človekov". V štirih evangelijih je ta izraz uporabljen več kakor 80-krat. Zanimivo je videti, da nihče razen Jezusa za svojo identifikacijo ne uporabi naziva Sin človekov. Jezus uporablja ta naziv, da se poistoveti s človeštvom. On je "eno z nami". On je naš Zveličar, ki je zelo blizu. Razume naše slabosti, izkusil je naše preizkušnje in pozna naše gorje. Pismo Hebrejcem to zgovorno poda: "Ker pa so otroci

deležni krvi in mesa, je prav tako tudi on privzel oboje, da bi s smrtjo onemogočil tistega, ki je imel smrtonosno oblast, to je hudiča." (Heb 2,14)

Prav Sin človekov se bo z oblaki slave vrnil, da bi nas odpeljal domov. To je isti Jezus, ki je hodil po prašnih galilejskih ulicah. Isti Jezus je zdravil bolne. Očistil je gobave. Odprl je oči slepim. Odmašil ušesa gluhim. Obsedene je rešil Satanove moči in njegovih legij hudobnih angelov. Jezus je odpuščal prešušnikom, razbojnikom, samopravičnim farizejem in omahljivim učencem. Ta Kristus, ki je že enkrat prišel, bo prišel še enkrat. Janez je Jezusov najljubši naziv Sin človekov uporabil zase, da bi vsakomur med nami zagotovil, da bodo ti, ki so bili odkupljeni po križu, ki so sprejeli njegovo milost in se preobrazili po njegovi moči na tisti veličastni dan z radostjo dvignili svoj pogled in doživeli polnoto Izaijeve obljube: "Glejte, to je naš Bog, čakali smo ga in nas je odrešil. To je Gospod, ki smo ga čakali, radujmo in veselimo se, da nas je odrešil." (Iz 25,9)

Koncept žetve

Kaj pomeni, da je žetev povsem zrela? In kaj točno pomeni, ko angel pravi Sinu človekovemu: "Zamahni s srpom in požanji, ker je prišla ura žetve, kajti žetev zemlje je dozorela"? (Raz 14,15) Večina kmetov čaka, da je njihov pridelek zrel, preden ga požanjejo. Enako se tudi Jezus, božanski Žanjec, ne bo vrnil, dokler ne bo žetev povsem zrela. Raz 22,11.12 opisuje to žetev na drugačen način: "Kdor dela krivico, naj še naprej ravna krivično, omadeževani naj se še naprej omadežuje, pravični naj še naprej vrši pravičnost in sveti naj se še naprej posvečuje. Glej, pridem kmalu in z mano pride moje plačilo, da povrnem vsakomur po njegovem delu." Oznanjanje Božjega sporočila za poslednje dni vodi ljudi k odločitvam, ki imajo večne posledice. Sveti Duh prepričuje njihova srca. Njihova odločitev, da bodo ali sprejeli ali zavrnili Jezusovo ljubezen, milost in resnico, določa njihovo večno usodo. Tako sprejmejo svojo dokončno in nepreklicno odločitev.

Ko bodo izpolnjeni ti pogoji, bo pridelek zrel za žetev. Takrat bosta na zemlji samo dve skupini ljudi: ti, ki bodo v celoti in docela predani Kristusu – nič ne more omajati njihove zvestobe njemu; in ti, ki so ogrozili svojo poštenost in se prodali hudiču. Na tej točki bo vse veselje videlo Kristusov značaj, ki bo razodet v odrešenih, ter Satanovega, ki se bo razodel v pogubljenih.

Namen sporočila, ki ga to četrletje proučujemo, je obroditi veličastno žetev za Božje kraljestvo. Ellen White je tako komentirala načelo žetve: "Ko pa sad dozori, hitro zamahne s srpom, kajti prišla je žetev. Kristus z globokim hrepenenjem čaka, da bi ga njegova cerkev odsevala. Ko se bo Kristusov značaj popolnoma zrcalil v njegovem ljudstvu, bo prišel in jih sprejel za svoje.

Prednost vsakega kristjana je, ne le pričakovati marveč tudi pospeševati prihod našega Gospoda Jezusa Kristusa (2 Pt 3,12). Če bi vsi, ki pravijo, da nosijo njegovo ime, obrodili sad njemu na slavo, kako hitro bi bilo seme evangelija posejano po vsem svetu. Velika žetev ob koncu bi hitro dozorela in Kristus bi prišel zbrat dragoceno zrnje." /Kristusove prilike, str. 40.41/

Kakšno neverjetno veselo sporočilo! Jezus bo dokončal, kar je začel v življenju svojega ljudstva. On je začetnik in dokončevalec naše vere (Heb 12,1.2). Kot je rekel apostol Pavel cerkvi v Filipih: "Prepričan sem, da bo on, ki je začel v vas dobro delo, to delo

dokončal do dneva Kristusa Jezusa." (Flp 1,6) Milost je večja od greha, kajti kjer se je pomnožil greh, se je še veliko bolj pomnožila milost". (Rim 5,20)

Morda je težko razumeti, kako bo Jezus dokončal poslednjo žetev v našem z grehom omadeževanem življenju, a vse bo dokončano z milostjo po veri. In četudi smo vedno in edino rešeni po Kristusovi vračunani, pripisani pravičnosti do nas, z milostjo po veri, sprejemamo v svoje življenje tudi njegovo posvečujočo moč in tako vsak dan rastemo v naši duhovni hoji z njim.

Uporaba

Naš nauk tega tedna jasno razodeva, da bo Jezus dokončal delo, ki ga je pričel na tem svetu. "In ta evangelij kraljestva bo oznanjen po vsem svetu **v pričevanje** vsem narodom, in takrat bo prišel konec." (Mt 24,14) Beseda *pričevanje* je v tej vrstici zelo pomembna. Priča na sodišču poda svoje pričevanje pod prisego. Dokaz, ki ga poda priča, dokazuje resničnost njenih ali njegovih izjav. Tako bo končno oznanilo evangelija več kot le ustno oznanilo resnice evangelija. Bo živ dokaz, ki ga bo potrdilo po Bogu spremenjeno življenje Jezusovih sledilcev, dokaz resnice, ki bo oznanjena "vsakemu narodu, plemenu, jeziku in ljudstvu" pred vrnitvijo našega Gospoda (Raz 14,6). To pričevanje bo povzročilo dva odziva: ali bodo ljudje na zemlji sprejeli trditve o Kristusu ali pa jih bodo zavrnil. Njihov odziv bo vodil v poslednjo žetev.

In tu je veselo sporočilo. Zgodovina ni neskončen cikel dogodkov. Ni krog časa, ki nikamor ne teče. Celotna zgodovina se pomika proti vrhuncu – poslednji žetvi na zemlji in vrnitvi našega Gospoda Jezusa Kristusa. V zadnjih urah zemeljske zgodovine ne moremo biti nevtralni. Ljudje bodo bodisi rešeni po njegovi milosti, spremenjeni z njegovo pravičnostjo, napolnjeni z njegovim Duhom in bodo pričevali o slavi njegovega imena ali pa bodo zaviti v sebičnost svojega nepredanega življenja, ki ga bo obvladovala moč demonov. Resnost našega časa in resničnost odločitev z večnimi posledicami, ki so pred nami, nas vodita k temu, da si zastavimo nekaj vprašanj, ki spreminjajo življenje, kot je opisano v nadaljevanju.

V razredu na glas preberite vprašanja. Prosite navzoče, naj razmislijo o njih, medtem ko jih boste brali. Med vprašanji naredite premor in dajte čas, da razmislijo o svojih odgovorih.

1. Ali je v tvojem življenju kaj, kar ti preprečuje, da bi bil v teh poslednjih urah, ki vodijo do vrhunca zemeljske zgodovine, popolnoma predan Jezusu? Če da, katere so te stvari?

2. Preberite Heb 12,15. Vse korenine rodijo sadove, dobre ali slabe. Ali v tvojem srcu obstajajo korenine grenkobe, ljubosumja, jeze, zamer, poželenja ali sebičnosti?

Sklepna molitev: Ob zaključku vse v razredu povabite, naj za trenutek razmislijo o svojem življenju in prosijo Boga, naj jim s svojo milostjo da zmago nad vsem, kar jim preprečuje, da bi bili pripravljeni na njegovo vrnitev. Preden začnete moliti, naj nekdo prebere to spodbudno obljubo: "Če je torej kdo v Kristusu, je nova stvaritev. Staro je minilo. Glejte, nastalo je novo." (2 Kor 5,17)

3. VEČNI EVANGELIJ

Splošni pregled

V lekciji tega tedna bomo začeli podrobno preučevati sporočila treh angelov iz Razodetja 14,6-12. V vsem Svetem pismu so angeli prikazani kot Božji glasniki. V knjigi Razodetje angeli, ki letijo po zraku, predstavljajo nebeško sporočilo božanskega izvora, ki se hitro razširi po vsej zemlji. Ta sporočila naj bi seveda oznanjalo Božje ljudstvo poslednjih dni.

Tik pred Jezusovim prihodom se sporočilo večnega evangelija v okviru sodbe hitro razširi po vsem svetu. Ena osrednjih točk proučevanja tega tedna je odkrivanje globin evangeljskega sporočila. Kaj je evangelij? Zakaj se imenuje večni? Zakaj mora biti vsakemu človeškemu bitju na planetu Zemlja zagotovljena priložnost, da se odzove na evangelij? Zakaj je odrešenje vsakega človeka, ki živi v poslednjih dneh zemeljske zgodovine, odvisno od njegovega ali njenega odziva? Proučevanje tega tedna bo odgovorilo na ta vprašanja in zagotovilo poglobljeno razumevanje izraza "večni evangelij".

Druga značilnost lekcije tega tedna bo boljše razumevanje Kristusovega poslanstva za njegovo cerkev v zadnjih dneh. Angel, ki leti sredi neba z večnim evangelijem, oznanja to resnico zadnjega časa "vsakemu narodu, rodu, jeziku in ljudstvu" (Raz 14,6). To sporočilo je zelo obsežno. Poziva nas, naj damo za Božje kraljestvo vse od sebe. Vabi nas k sodelovanju s Kristusom pri njegovem zadnjem pozivu človeštvu. To sporočilo nas poziva, naj damo prednost Božjemu poslanstvu, torej reševanju izgubljenega človeštva, ker je to njegova prednostna naloga.

Razlaga

Bog je s svojim prepoznavnim pečatom odobravanja označil svoje ljudstvo, da bi ločil pristne od ponarejenih. V času starodavnega Izraela, ko so bili okoliški poganski narodi politeisti, ki so častili več bogov, je bila izraelska jasna, prepoznavna in močna izjava vere v 5 Mz 6,4, znana tudi kot Šema.

Dvakrat dnevno: zjutraj in zvečer so judovske družine ponovile: "Poslušaj, Izrael: Gospod je naš Bog, Gospod je edini!" (5 Mz 6,4)

"Poslušaj, Izrael." Skozi stoletja izgnanstva je petje Šeme Jude spominjalo na duhovno vizijo in pot, ki jih je združevala kot ljudstvo. Petje Šeme je tudi krepilo odločenost Izraela, da se upre različnim poskusom, s katerimi so jih hoteli prisiliti k opustitvi njihove duhovne vizije in poti.

5 Mz 6,4 je bila ena prvih vrstic, ki so se jih judovski otroci v starem Izraelu naučili takoj, ko so se naučili govoriti. Poleg tega so judovske matere svoje majhne otroke pred spanjem nenehno učile prepevati Šemo.

Obstaja neverjeten primer moči te točke verske identitete, ki se je zgodil takoj po koncu druge svetovne vojne leta 1945. Nekateri vodilni rabini so obiskali krščanske sirotišnice in iskali judovske otroke. Med vojno so številni judovski starši v Evropi svoje otroke dali v krščanske sirotišnice, da bi jih rešili pred nacisti. Upali so, da se bodo kasneje po vojni ponosno sešli s svojimi otroki. Če pa starši ne bi preživel, so upali, da bodo njihove otroke poiskali preživeli sorodniki ali prijatelji.

Po vojni večina duhovnikov in nun, ki so vodili te sirotišnice, judovskih otrok ni želela vrniti v oskrbo njihovim družinam. Pogosto so zanikali, da so imeli nastanjene judovske otroke. Med nekim obiskom je vodilni rabin vprašal duhovnika, ki je bil zadolžen za sirotišnice, ali mu dovoli, da se vrne zvečer, ko gredo otroci spat. Duhovnik je nerad privolil v rabinovo prošnjo. Ko se je rabin vrnil, je stopil v otroško sobo in ko je hodil po prehodu med posteljami, je prepeval hebrejske besede Šeme. Otroci so eden za drugim planili v jok in vpili: "Mama!" Mnogi so ponovili besede Šeme. Duhovniki so bili presenečeni. Iz spomina teh otrok niso mogli izbrisati njihovih judovskih mater, ki so jih vsak večer polagale v posteljo z besedami Šeme na ustnicah. Glavnemu duhovniku ni preostalo drugega, kot da prizna, da se je "zmotil"; tako so se ti izgubljeni izraelski otroci lahko vrnili "domov" k svojemu ljudstvu in k svoji Tori.

Te besede so bile trajno vtisnjene v um otrok in potrjevale njihovo judovsko identiteto. "Gospod je naš Bog, Gospod je edini." (5 Mz 6,4)

Sporočila treh angelov: naša stičišča

Za adventiste sedmega dne so sporočila treh angelov iz Raz 14 Šema – naše stičišče. So naša prepoznavna izjava vere. Opredeľjujejo, kdo smo kot ljudstvo, in opisujejo naše poslanstvo svetu.

Svojo edinstveno preroško identiteto najdemo opisano v Raz 14,6-12 in tu najdemo svojo strast za oznanjevanje evangelija vsemu svetu. Ellen G. White je to izrazila takole: "V posebnem smislu so bili adventisti sedmega dne v svet postavljeni kot stražarji in prinašalci luči. Njim je bilo zaupano poslednje opozorilo za propadajoči svet. Nanje sveti čudovita luč iz Božje besede. Zaupano jim je bilo najpomembnejše delo – oznanjevanje prvega, drugega in tretjega angelskega sporočila. Ni drugega tako pomembnega dela. Ničemur drugemu ne smejo dovoliti, da bi pritegnilo njihovo pozornost." /Testimonies for the Church, 9, str. 19/

Ta sporočila so nujna, večna in univerzalna. Njihovo bistvo je večni evangelij. Kaj je evangelij? To je večno veselo sporočilo o Kristusovem življenju, smrti, vstajenju, velikoduhovniški službi in skorajšnji vrnitvi. To je dobra novica, da nas Jezus rešuje naših grehov in nam daje moč, da jih premagamo. Razumeti evangelij pomeni dojeti pomen neusahljive, neizmerne in neizčrpne Božje ljubezni do nas. Evangelij se začne v Božjem srcu. Še preden se mi obrnemo k njemu, se On obrača k nam. Preden smo ga iskali mi, je On iskal nas. Preden smo naredili en sam korak k njemu, nas je z močjo svoje ljubezni pritegnil k sebi. Apostol Janez potrjuje to resnico z nepozabnimi besedami: "V tem je ljubezen, ne da smo mi ljubili Boga, temveč da je on ljubil nas in poslal Sina svojega v spravo za grehe naše." (1 Jn 4,10 CHR) V Rim 5 apostol Pavel dodaja: "Bog pa izkazuje svojo ljubezen do nas s tem, da je Kristus umrl za nas, ko smo bili še grešniki." (Rim 5,8)

V evangeliju Bog v Kristusu prevzame pobudo za naše zveličanje. Kristus je živel popolno življenje, ki naj bi ga živeli mi, umrl je smrti, s katero bi morali umreti mi, priteguje nas k sebi po Svetem Duhu in s svojo ljubeznijo, milostjo in močjo spreminja naše življenje. Zaradi križa je pest, s katero je greh oklepal naše življenje, razprta. Ko sprejmemo Božjo milost in njegovo daritev ter verujemo njegovi obljubi o večnem življenju, postanemo njegovi sinovi in hčere.

Sporočilo o večnem evangeliju je središče sporočil treh angelov. Sporočila o poslednjem času govorijo o Jezusu. Vodijo nas k opustitvi vsakršnega človeškega ponosa in

samopravičnosti. Vabijo nas, da svoje odrešenje popolnoma zaupamo Jezusu. Vodijo nas, da z vero sprejmemo njegovo pravičnost namesto našega nepravilnega ravnanja. Popolnost Kristusovega življenja je naša, ko ga sprejmemo kot svojega križanega Odrešenika. Evangelij nas vabi, naj pridemo k Jezusu takšni, kakršni smo, vendar nas ne pusti pri tem. V odgovor na Jezusovo ljubezen si bomo želeli živeti pobožno življenje. Njegova milost ne pokriva le naše preteklosti, ampak deluje tudi kot dinamično načelo v našem življenju in nam daje moč, da smo poslušni. Apostol Pavel to jasno pove v Rim 1,5, ko pravi, "po katerem smo prejeli milost in apostolstvo, da bi zaradi njegovega imena pripeljali vse narode k poslušnosti vere". Božja milost nas uči, da moramo "razumno, pravično in res pobožno živ[eti] v sedanjem veku" (Tit 2,12). To je neverjetno veselo sporočilo evangelija.

Ko smo rešeni z njegovo milostjo, očarani nad njegovo ljubeznijo in spremenjeni z njegovo močjo, je naš naravni odziv deliti z drugimi, kar je Kristus storil za nas. Naše krščansko pričevanje je izliv srca, napolnjenega z Božjo ljubeznijo. Ko evangelij stre naše trdo, z grehom omadeževano srce, hrepenimo po tem, da bi pripovedovali zgodbo o njegovi milosti. Razumevanje večnega evangelija je temelj našega pričevanja svetu. Evangelij iz Razodetja 14,6, ki se oznanja do konca sveta, je evangelij, ki ga je vsak od nas osebno doživel v svojem življenju. Bistvo lekcije tega tedna je razumevanje evangelija, doživljanje evangelija in oznanjanje evangelija v kontekstu Kristusove skorajšnje vrnitve.

Uporaba

Ali je mogoče, da se je več ljudi v vašem razredu spraševalo o svojem zveličanju, ko ste se skupaj proučili to lekcijo? Morda so pogrešali zagotovilo, da so jim grehi odpuščeni. Morda so v življenju doživeli kakšno globoko žalost in se vprašali, kje je bil Bog, ko so šli skozi globeli smrtne sence. Ali pa je morda mogoče, da se ljudje v tvojem razredu bojujejo s kakšno skrito razvado ali negativnim vedenjem, ki ga ne zmorejo premagati?

Spomnite razred, da je evangelij namenjen vsem. Kristus, ki je umrl za druge, je umrl tudi zanje. Njegova ljubezen je za vsakega njegovega otroka. Prav tako njegova milost in moč.

Prosimo prostovoljca, naj na glas prebere citat Ellen G. White: "Jezus ima rad, da pridemo k njemu takšni, kakršni smo, grešni, nebogljeni in odvisni. Predenj lahko stopimo z vsemi svojimi slabostmi, neumnostjo in grešnostjo ter spokorniško pademo pred njegove noge. Njegova slava je, da nas objame z rokami svoje ljubezni, obveže naše rane in nas očisti sleherne nečistosti." (Pot h Kristusu, str. 59) To je lepota evangelija. Ni se nam treba bati. Jezus ne stoji z bičem krivde, da bi nas obsodil. Stoji s široko razprtimi rokami, da bi nas obdal s svojo ljubeznijo, nam odpustil, nas opolnomočil in nas razposlal kot mogočne priče zanj v teh poslednjih dneh, da bi svetu pričali o slavi njegove milosti.

Razredu recite, naj sami zase razmislijo o naslednjih vprašanjih:

1. Ali imam zagotovilo o odrešitvi prav zdaj, v tem trenutku? Če da, zakaj? Če ne, kaj mi preprečuje, da bi verjel, da Jezus čaka, da mi obveže rane in me objame s svojimi ljubečimi rokami?

2. Kako sem ta teden drugim služil kot priča Božjega odpuščanja, usmiljenja in ljubezni? Kako še lahko delim njegovo milost z ljudmi v svoji okolici?

4. BOJTE SE BOGA IN DAJTE MU SLAVO

Splošni pregled

Sporočila treh angelov skupaj tvorijo božansko sporočilo, poslano iz nebes, katerega namen je pripraviti svet na drugi Jezusov prihod. Ta sporočila je Bog zasnoval tako, da imajo praktičen vpliv na naše življenje. Razkrivajo Jezusov načrt za življenje v času konca. Sporočila treh angelov so veliko več kot teoretične doktrine, ki imajo le majhen vpliv na naše življenje. Čeprav prinašajo resno opozorilo za nesporebrnjene, ki ga ni mogoče prezreti, je njihov glavni namen, da nas približajo Jezusu.

Lekcija tega tedna se osredotoča na dve besedni zvezi prvega angelskega sporočila: najprej na "bojte se Boga" in potem na "dajte mu slavo". Kot bomo odkrili v proučevanju tega tedna, se besedna zveza "bati se Boga" nanaša na spoštovanje, strahospoštovanje in čudenje ob njegovi neskončni modrosti, njegovi neverjetni moči in osupljivi milosti. Bati se Boga je prav tako stanje uma človeka, ki je zvest Bogu. V dobi samonapihnjene pomembnosti, potrošništva in sebičnosti nas sporočilo prvega angela vabi, naj živimo osredotočeni na Boga in ne nase. Dati slavo Bogu pa pomeni način našega življenja. Ko damo Bogu slavo, to vpliva na vsa področja našega življenja, od tega, kar jemo in pijemo, do tega, kar sprejemamo v svoj um in kam potujemo. Dati Bogu slavo vpliva na reči, ki jih beremo in gledamo po televiziji ali internetu.

V lekciji bomo podrobno proučili ti dve besedni zvezi, da bi odkrili vpliv, ki ga imata na naše življenje v 21. stoletju. Skupaj bomo raziskali, kako nam razumevanje evangelija Jezusa Kristusa pomaga, da se "bojimo Boga" in mu "dajemo slavo".

Razlaga

Bati se Boga pomeni živeti osredotočeno na Boga. Namesto da bi nas omejevalo, kratilo našo radost in omejevalo našo srečo, je to, da je Bog v središču našega življenja, temelj pristne identitete, resničnega namena in pravega veselja. Jezus jasno poveže poznavanje in izpolnjevanje njegove volje z našo srečo.

V Jn 13,17 piše: "Če to veste, blagor vam, če boste to delali." Življenje, ki se ukvarja s samim seboj, je zares majhno. Biti zaprt v ječo lastnega egocentričnega vedenja je res beden način življenja. Poznavanje Kristusa, poslušnost Kristusu in živeti za nekaj, kar je večje od nas samih, prinaša največje veselje v življenju. Tisti, ki nas je ustvaril, nas je ustvaril, da bi živeli, resnično živeli za užitke njegovega kraljestva. Psalm 16,11 pravi takole: "Daješ mi spoznati pot življenja; polnost veselja je pred tvojim obličjem, večne radosti na tvoji desnici."

V Svetopisemskem komentarju SDA je v zvezi z izrazom "bojte se Boga" iz Raz 14,7 navedena naslednja pronicljiva pripomba: "Sporočilo, naj se bojimo Boga, je še posebej aktualno v obdobju, ki ga predstavlja pridiganje tega angela, saj ljudje častijo bogove materializma in užitka ter mnoge druge, ki so si jih sami izmislili." (7 zv., str. 827)

V reviji Motivation and Emotion (Motivacija in čustva) je bila objavljena vrsta študij [T. Kasser idr., "Changes in Materialism, Changes in Psychological Well-being: Evidence From Three Longitudinal Studies and an Intervention Experiment": Motivation and Emotion 38 (2014), str. 1–22], ki so pokazale, da se, ko ljudje postanejo bolj materialistični, njihovo blagostanje in namen zmanjšata, če pa so manj materialistični, se poveča. Materializem je sicer dober za gospodarstvo, saj spodbuja rast, vendar ima lahko negativen vpliv na osebni

ravni, saj vodi v tesnobo in depresijo. Potrošništvo lahko škoduje tudi odnosom, skupnostim in okolju." Kirstie Pursey, /How Consumerism and Materialism of Modern Society Make Us Unhappy, Lonely, and Unconfident (<https://www.learning-mind.com/consumerism-and-materialism-unhappy/>).

Vabilo iz Raz 14,7 "bojte se Boga" je vabilo, naj poiščemo pravo srečo v izvrševanju Božje volje. Raz 14,7 je vabilo, naj v Kristusu najdemo svoje največje veselje in radost. Ko izročimo svoje življenje Jezusu, iz našega srca poteče poslušnost. Dolžnost postane veselje in žrtev za Kristusa užitek.

Ellen G. White piše takole: "Vsaka prava poslušnost prihaja iz srca. To pomeni z vsem srcem sodelovati s Kristusom. Če privolimo v to, se bo tako poistil z našimi mislimi in cilji, naše srce in um pa bo tako uskladal s svojo voljo, da se bomo, ubogajoč njega, ravnali po svojih nagibih. Oplemenitena in posvečena volja bo našla svoje najvišje zadovoljstvo v službi njemu. Če Boga poznamo tako, kakor ga imamo prednost poznati, bo naše življenje življenje stalne poslušnosti. Če cenimo Kristusov značaj in vzdržujemo zvezo z Bogom, nam greh postane odvraten." /Jezusovo življenje, str. 589/

"Dati Bogu slavo" pomeni častiti Boga s svojim življenjem. Dati Bogu slavo zajema priznanje, da smo Kristusovi poslanci. Smo luč svetu in sol zemlje. Beseda, ki je v Raz 14,7 uporabljena za "slavo", je *doxa*. Ta beseda se v Novi zavezi uporablja redno. Ima dva jasna pomena. Prvi kaže na čast, slavo ali priznanje. V tem smislu bi dati Bogu slavo pomenilo, da mu izkazujemo čast ali priznanje, ki si ga zasluži. In to upravičeno, saj nas je ustvaril. On nas je odrešil. Vsak dan podpira naše življenje in prihaja po nas. Hkrati pa obstaja še en vidik besede *doxa*, ki ga pogosto spregledamo. V nekaterih primerih v Novi zavezi lahko *doxa* pomeni svetlost ali veličasten videz. Po besedah apostola Pavla je Božja slava zasijala v obličju Jezusa Kristusa (2 Kor 4,6). "Ko ta Božja slava, razodeta v Kristusu, izzareva iz evangelija v srce in um vernika, ga spreminja v 'luč v Gospodu' (Ef 5,8). Tako se 'Vsi mi, ki z odgrnjenim obrazom motrimo Gospodovo veličastvo – kakor bi odsevalo v ogledalu –, spreminjamo v isto podobo, iz veličastva v veličastvo' (2 Kor 3,18)." (The SDA Bible Commentary, 6. zv., str. 503) Cilj vsakega kristjana bi moral biti utelešati ta dvojni pomen, spoštovati Boga in varovati njegov ugled, hkrati pa pustiti, da svetloba njegove slave sije v našem življenju.

Ta dvojni pomen nas pripelje do temeljnih vprašanj. Ali lahko damo Bogu slavo, če ne skrbimo za svoje telo? Ali je možno častiti Boga, če zavestno kršimo njegova zdravstvena načela? Kakšno zvezo ima naš fizični življenjski slog z našim duhovnim zdravjem?

V 1 Kor 6,19.20 nam apostol Pavel odgovori na ta vprašanja: "Mar ne veste, da je vaše telo tempelj Svetega Duha, ki je v vas in ki ga imate od Boga? Ne pripadate sebi, saj ste bili odkupljeni za visoko ceno. Zato povelečujte Boga v svojem telesu."

Za boljše razumevanje je apostol dodal, kaj pomeni povelečevati Boga: "Najsi torej jeste ali pijete ali delate kaj drugega, vse delajte v Božjo slavo." (1 Kor 10,31) Ko izročimo svoje življenje Kristusu, postane naše telo tempelj Svetega Duha. Na nevernika lahko Duh naredi vtis, ga obsodi in gane, toda Sveti Duh se naseli v življenje predanega vernika. Naše telo postane bivališče Božjega Duha. To bivanje je res osupljiva misel: tretja oseba božanstva se naseli v življenju vernikov. Če torej oskrunimo svoje telo in zavestno kršimo zakone zdravja, sramotimo svojega Stvarnika. Kristusovi smo, ker nas je ustvaril in odrešil.

Obstaja še en razlog, zakaj je Bogu izjemno pomembno, da ga slavimo s svojim zdravstvenim stanjem. Duhovnost in zdravje sta tesno povezana. Sveti Duh z nami komunicira po duhovnih zmožnostih naših možganov. Če so možgani zaradi slabih zdravstvenih navad slabo hranjeni, bomo manj sposobni razločiti glas Svetega Duha. Naše razumevanje načrta odrešenja in svetopisemske resnice bo zamegljeno in ogroženo. Če zaradi namernega zanemarjanja zdravja uničujemo svoje telo, naše pričevanje svetu zagotovo ne bo v čast Bogu. To načelo ne velja le za naše zdravstvene navade, temveč tudi za stvari, ki jih gledamo po televiziji, beremo v revijah in knjigah, vsebine, ki nas zaposlujejo na internetu, in številne druge življenjske navade.

Bati se Boga je povabilo, da živimo na Boga osredotočeno življenje ter mu izkazujemo slavo z vsem, kar počnemo. To povabilo je klic sodne ure, klic, ki bo pripravil ljudstvo na Jezusov prihod. Po njegovi milosti in z njegovo močjo mu lahko dajemo slavo, častimo njegovo ime in svetimo kot luči v tem svetu teme. Takšno življenje je naša poklicanost in naša usoda.

Uporaba

Pred leti je pastor Mark Finley pomagal starejši ženi, da je prenehala kaditi. Skupaj sta proučevala Sveto pismo, svetoval ji je, skupaj sta molila, a zdelo se je, da nič ne deluje. Ni imela motivacije, da bi prenehala kaditi. Pravzaprav je v kajenju uživala in si je le na pol želela prenehati. Neki dan je pastor Finley obiskal to ostarelo babico, na obrazu je imela širok nasmeh in zaklicala je: "Pastor Finley, prenehal sem, prenehala! Že nekaj dni nisem kadila!" Pastor jo je ob tej spremembi radoveden vprašal: "Kaj pa te je motiviralo?" Podala je preprost odgovor: "Moja sedemletna vnukinja. Neki večer sem sedela v svojem najljubšem naslanjaču in kadila, vnukinja pa mi je splezala v naročje in rekla: 'Babi, ko bom velika, bi rada kadila kakor ti.' To je bilo to, pastor. Prenehala sem zaradi nje."

Če je babica lahko prenehala kaditi zaradi vnukinje, se ne bi mogli mi za Kristusa z Božjo milostjo in močjo Svetega Duha odreči vsakršni razvadi, ki ni v skladu z njegovo voljo? Hudič trdi, da ni mogoče premagati naših slabih razvad in grešnih nagnjenj. Jezus pa pravi: "Zmagovalcu bom dal jesti z drevesa življenja. ... Bodi zvest vse do smrti in dal ti bom venec življenja." (Raz 2,7-10) Jezus nam obljublja moč, da bomo zmagali v bitki z zlom.

1. Kako je sporočilo treh angelov tako vabilo k poslušnosti kot pobožnemu življenju v tej krizni uri zemeljske zgodovine?

2. Kako nam Jezus, naš Odrešenik in Gospod, zagotavlja motivacijo in moč za premagovanje?

5. SODBA – DOBRA NOVICA

Splošni pregled

Večina kristjanov se prestraši, ko pomisli na sodbo. Predstavljajo si Boga v njegovi nebeški sodni dvorani, kako sedi kot vrhovni Sodnik veselja in tehta njihova dobra in slaba dela. Nekako si predstavljajo, da bodo rešeni, če bodo njihova dobra dejanja odtehtala slaba. Če pa bi slaba dejanja odtehtala dobra, bodo pogubljeni.

V lekciji tega tedna bomo odkrili, da je ta pogled na sodbo napačen, poleg tega pa je hkrati tudi hudičeva prevara, s katero želi popačiti Božji značaj. Satan si želi Boga prikazati kot maščevalnega sodnika, nekakšnega jeznega tirana, ki želi kaznovati svoja bitja za vsak greh, ki so ga zagrešili.

Naš sobotnošolski nauk v tem tednu odkriva Boga neskončne ljubezni, ki dela vse, da bi nas rešil. On si nas želi v nebesih bolj, kot si to želimo sami. Sodba priča o božanski resničnosti, da so nebesa naredila vse, da bi rešila vse človeštvo. Če bomo izgubljeni, bo to zato, ker smo se nenehno upirali vabilom božanske ljubezni. Na sodbi bodo naša dobra dela pomembna, saj razodevajo naš odziv na brezpogojno in neizčrpno Božjo ljubezen kot se je razodela v Kristusu na križu. Naša dobra dela pričajo o tem, da je naša vera v Jezusa pristna. Naše priznanje tega, kar je Jezus naredil, dela in bo še naprej delal, nas pripelje do želje, da bi mu za večno služili.

Razlaga

Razodetje nam pravi, da je "prišla ura njegove sodbe" (Raz 14,7). Ne omenja narave sodbe ali natančnega časa, ko se sodba prične. To naredi Daniel. 7. in 9. poglavje knjige preroka Daniela sta tesno povezana z Raz 14,7 in jasno govorita o naravi in času pričetka sodbe. Preroški knjigi Daniel in Razodetje spadata skupaj. Razumevanje Daniela nam pomaga razumeti Razodetje. Ko Daniel opisuje naravo sodbe v Dan 7, jo opisuje v kontekstu Kristusove zmage nad despotskimi oblastmi tega sveta. Pred Dan 7 se štiri zveri odpravijo čez deželo in zatirajo Božje ljudstvo. Glede na Dan 7,17.23 te zveri predstavljajo kralje ali kraljestva. Ključni besedi v Dan 7 sta "kraljestvo" in "oblast".

Na tem svetu poteka boj za oblast. Pojavi se "mali rog" kot versko-politična moč, ki spreminja Božjo postavo in si želi zavladati svetu. Naša pozornost se potem preusmeri z zemlje v nebesa. Starodavni, naš nebeški Oče, skliče nebeško uro sodbe. Sin Človekov, Jezus, se pridruži Očetu. Na sodbi se razkrije, da je Kristus upravičen poglavar veselja. Daniel pravi: "V nočnih videnjih sem gledal: Glej, skupaj z oblaki neba je prihajal nekdo kakor sin človekov; došel je do Staroletnega in privedli so ga predenj. Njemu je bila dana oblast, čast in kraljestvo, in vsa ljudstva, narodi in jeziki so mu služili. Njegova oblast je večna oblast, ki ne preide, in njegovo kraljestvo, ki ne bo uničeno." (Dan 7,13.14)

Na sodbi se bo Kristus pred vsem veseljem razodel kot zakoniti vladar. Satanovo kraljestvo bo v celoti razkrito kot zlo, prevarantsko, sebično in uničevalno. Nebesa bodo pokazala, da je Božanska trojica naredila vse, kar se je dalo, da bi na križu rešila vse človeštvo. Moč malega roga (papeški Rim) in vse pozemske sile bodo na sodbi obsojeni. Sodba se bo razrešila v prid Božjega ljudstva. Kot posledica tega bo tudi njim zaupano sojenje skupaj s Kristusom v nebesih po drugem prihodu v času tisočletne vladavine. Za zveste kristjane, ki zaupajo njegovi milosti in so oblečeni v njegovo pravičnost, je sodba veselo sporočilo in ne slabo.

Dan 7 je bil napisan v času prvega leta vladavine Belšacarja, babilonskega kralja. Kot trdi Siegfried Horn, doktor arheologije in nekdanji profesor na univerzi Andrews, "so imeli Babilonci zelo pesimističen pogled na prihodnost. Njihovo podzemlje, kraljestvo umrlih, je bilo temna dežela, polna prahu, kjer je bil kruh grenak in voda slana, mrtvi pa so nosili oblačila iz perja, da bi se zaščitili pred mrazom. Ponoči naj bi njihove potrebe po svetlobi, hrani in pijači zadovoljeval bog sonca". /Ministry, december 1981, zv. 54, str. 25/

Horn dalje piše: "Egipčanski in babilonski pogled na sodbo in posmrtno življenje sta se zelo razlikovala. Medtem ko o tem, kaj so Babilonci mislili o svoji usodi na drugem svetu, vemo le malo, so Egipčani zapustili številne zapise o svojih prepričanjih. Ta pogrebna besedila segajo od besedil o piramidah Starega kraljestva do besedil o krstah Srednjega kraljestva in knjig mrtvih Novega kraljestva. V skoraj 3000 letih so se njihova verovanja v nekaterih pogledih spremenila, kar je razvidno iz teh različnih besedil. [...] V njih je v besedi in sliki zelo podrobno opisano, kaj lahko človek pričakuje po smrti in kako si lahko zagotovi ugoden izid sojenja pred božanskimi sodniki." /Str. 27/

Egipčanske knjige mrtvih so zelo slikovito opisale egipčansko doživetje sodbe v dobi Novega kraljestva. Ta zamisel je najbolj razvita v poglavju o sodni dvorani, kjer se odloča o usodi umrlih. "Oziris sedi v sodni dvorani, pred seboj ima tehtnico pravice in čaka, da oceni umrle. Tisti, ki ne opravijo preizkusa, bodo uničeni. [...] To zapleteno in dolgo besedilo vsebuje negativno izpoved, v kateri umrli (najprej Ozirisu in nato dvainštiridesetim drugim sodnikom) zatrjuje, da je vreden, tako da našteje zločine in prekrške ki jih ni storil. Potem so stehali srce umrlega na eni strani tehtnice in pero Maata na drugi." /Ancient Egypt online, "The Judgement of the Dead/

Če bi človekova slaba dejanja odtehtala dobra, bi se tehtnica prevesila v prid večnemu mraku, srce pa bi bilo vrženo pošastim podobnim podobam, ki čakajo na priložnost, da ga požrejo. Egipčanska besedila prav tako razkrivajo, da skoraj nihče ni mogel zmagati v sporu z bogovi. Egipčanski bogovi so videti brezčutni, brez ljubezni in pripravljeni, da te požrejo.

Pomembno je opaziti nasprotje med starodavnimi poganskimi pojmovanji sodbe in svetopisemskim pojmovanjem, kakor je opisano v preroških knjigah Daniel in Razodetje. Razodetje 14,7 pravi: "Prišla je ura njegove sodbe". Ta ura ni le čas, ko bo Bog sodil temu svetu, marveč je tudi ura razodetja Božje ljubezni in milosti pred vesoljem. Ko je Kristus umrl na križu, je celotno vesolje uzrlo Božjo ljubezen. Ni večjega razodetja Božje ljubezni kot je Golgota. Križ da jasno vedeti: Bog je ljubezen.

Kljub temu še vedno obstajajo vprašanja v vesoljnem boju med dobrim in zlom, ki čakajo na odgovor. Kako lahko Božja ljubezen velja za vsakega posameznika? Ali ima vsak človek na Zemlji dovolj dokazov, da se odloči glede večnosti? Ali je Bog storil vse, kar je bilo mogoče, da bi rešil vse ljudi? Ali bi Bog lahko storil še kaj več? Da bi za vedno zavarovali vesolje in brez sence dvoma zapisali božansko ljubezen v srca nepadlih svetov in odrešenih vseh časov, bo treba odgovoriti na ta vprašanja in to se bo tudi zgodilo.

Ob dovrstitvi sodbe bo celotno vesolje radostno pelo: "Velika in čudovita so tvoja dela, Gospod, Bog, vladar vsega. Pravična in resnična so tvoja pota, kralj narodov! Kdo se ne bi bal, Gospod, in ne slavil tvojega imena? Zakaj ti edini si svet. Vsi narodi bodo prišli in se poklonili pred tabo, ker so se razodele tvoje sodbe." (Raz 15,3.4) Oboji, rešeni in izgubljeni, odrešeni in hudobni, bodo priznali, da je Bog v svojih dejanjih do nas pravičen, pošten in

ljubeč. Vesolje bo za vedno varno, ker se je njegova ljubezen razodela tako na križu kot v poslednji zemeljski sodbi.

Uporaba

Lekcija tega tedna vsebuje bogate duhovne nauke za naše vsakodnevno življenje. Prvo pomembno načelo, ki ga lahko razberemo iz našega proučevanja tega tedna, je, da živimo v edinstveni uri zemeljske zgodovine: prišla je ura Božje sodbe. Odloča se o usodi vseh ljudi. Tako kot je bil dan sprave v judovskem verskem koledarju tudi dan sodbe, ko se je vse Božje ljudstvo zbralo v starodavnem svetišču, priznavalo svoje grehe in preiskalo svoje srce, tako je danes klic ure sodbe poziv k priznanju, spokorjenju in opustitvi greha. Klic ob uri sodbe je Božji poziv ljudem, naj bodo popolnoma predani Kristusu ob vrhuncu zemeljske zgodovine.

Druga bistvena resnica tega tedna je, da se nam, če smo v Kristusu, ni treba bati sodbe. Lahko smo prepričani, da nas bo naš ljubeči rešil. Jezus ni le naš sodnik, ampak je tudi naš odvetnik (Jn 5,22; 1 Jn 2,1). Če bi bil na zemeljskih sodiščih sodnik hkrati tudi zagovornik, bi prišlo do resnega navzkrižja interesov; a v nebeški sodni dvorani se tehtnica prevesi v našo korist. Če nas lahko Jezus na kakršen koli način reši, nas bo rešil.

Tretja svetopisemska resnica, ki smo jo preučevali ta teden, je, da bo na koncu Kristus počaščen, pravični bodo odrešeni, Satan pa razkrinkan. Razumevanje sodbe, kakor je opisana v Razodetju nam daje zaupanje, da se bo nekega dne vse vesolje v čaščenju priklonilo našemu Stvarniku, Odrešeniku in zmagoslavnemu Kralju.

1. Kako te tolaži dejstvo, da je tvoj Sodnik tudi tvoj zagovornik?
2. Kaj pomeni biti povsem izročen Kristusu v času ure sodbe ob vrhuncu zemeljske zgodovine?

6. URA NJEGOVE SODBE

Splošni pregled

Matematika je eksaktna veda. V prerokovanjih v Danielu in Razodetju je o sodbi Sveti Duh prerokom razodel zelo določen matematični dokaz, da lahko zaupamo Božji besedi. V nauku tega tedna bomo raziskali del tega dokaza.

Dan 9 je eno najizjemnejših poglavij v Svetem pismu. Jasno razodeva čas Jezusovega krsta, njegovo smrt na križu ter oznanjanje evangelija poganom. Ta prerokovanja niso podana v nejasnih ali splošnih izrazih. Mnogi skeptiki so postali zvesti Jezusovi sledilci, potem ko so razumeli pomen in natančnost teh prerokovanj.

Dan 9 je odziv na Danielovo videnje oz. prikazen v Dan 8,27: "Še naprej [sem] ostal zbeگان, kajti nisem je mogel razumeti." Videnje iz Dan 8 je prevlada Grčije nad Medo-Perzijo, ki je opisana kot boj med ovnom in kozlom. Tedaj se pojavi mali rog (papeški Rim) in zavlada na političnem in verskem prizorišču. Ta mali rog bo sčasoma popačil resnico o Jezusu in skladno z Dan 8,12 "vrgel resnico na tla". Tedaj sliši Daniel angela, ki vpraša: "Doklej...?" (Dan 8,13) Kako dolgo bo ta zmeta zmagoslavna? Koliko časa bo vladalo zlo? Kdaj bo resnica povrnjena na prostor, ki ji zakonito pripada med Božjim ljudstvom? Kdaj bo vladala pravičnost in se bo nehala hudobnost? Odgovor najdemo v Dan 8,14: "Še dva tisoč tristo večerov in juter in potem pride svetišče do svoje pravice."

Razlaga

Hebrejska beseda za "očiščen" iz Dan 8,14 je *nisdaq*. Prevajalci so to besedo prevedli z različnimi besedami, med drugim kot "obnovljen", "popravljen", "oplemeniten", "očiščen", "upravičen" in "opravičen". Hebrejska beseda *nisdaq* verjetno vključuje celoten obseg tukaj naštetih pomenov.

Prosti prevod Dan 8,13.14 bi se verjetno glasil: "Kdaj bo svetišče povrnjeno na svoje pravo mesto, kdaj bo čisto ali očiščeno greha, kdaj bo Božje ime oprano, njegova resnica povzdignjena in bo spet vse v redu?" Angel odgovori: "Do dva tisoč tristo dni; takrat bo svetišče očiščeno." (Dan 8,14) Popolnega odgovora na to vprašanje ne najdemo v Danijelu 8. Na koncu poglavja, ko angel razlaga Danielu videnje, prerok omedli (Dan 8,27). Potem minejo leta. V Dan 9 pa prerok moli za razumevanje in angel se vrne, da bi pojasnil še nepojasneni del videnja (Dan 9,20). V Dan 9,24 angel pravi: "Sedemdeset tednov je odrejenih [prevod CHR pravi ločenih, prevod iz angleščine pravi odrezanih; op. prev.] za tvoje ljudstvo."

70 tednov iz Dan 9 je "odrejenih" iz daljšega prerokovanja o 2300 dneh iz Dan 8,14. Hebrejska beseda za "odrejen" se v Stari zavezi pojavi zgolj tukaj. Dobesedno bi jo lahko prevedli kot z besedo "odrezani". Rabini so to besedo uporabljali za opis nečesa odrezanega ali amputiranega od daljšega obdobja. In pravi tukajšnji pomen je res "odrezani". Prihodnost judovskega ljudstva, templja in Jeruzalema je prav tako opisana v tem prerokovanju. Sedemdeset tednov naj bi bil čas preizkušnje, ki naj bi Izraelu povrnil popolno naklonjenost pri Bogu. V tem obdobju bo prišel Mesija, da bi "vpeljal večno pravičnost" (Dan 9,24).

Vprašamo se lahko, kaj iz samega besedila je dokaz, da 70 tednov ni dobesednih 70 tednov ali 490 dobesednih dni. Hebrejski izraz za "tedne" se tu uporablja tudi za skupino dni ali pa ga lahko prevedemo tudi kot 70 sedmic. Ker se napovedani dogodki odvijajo v veliko

daljšem obdobju kot 490 dobesednih dni in dejansko obsegajo stoletja, moramo to časovno obdobje razumeti v kontekstu t.i. načela dan za leto (Ezk 4,6; 4 Mz 14,34); to pomeni, da je en preroški dan enak enemu dobesednemu letu.

Gerhard Pfandl z adventističnega Inštituta za raziskave Svetega pisma takole pronicljivo komentira 4 Mz 14,34: "Bog je namenoma uporabil načelo dan za leto kot učni pripomoček: 'Kakor je bilo število dni, v katerih ste ogledovali deželo, štirideset, tako se boste štirideset let pokorili za svoje krivde, za vsak dan eno leto – da boste spoznali, kaj pomeni meni nasprotovati.' (4 Mz 14,34) V uprizorjeni priliki je bilo preroku Ezekielu rečeno, naj 390 dni leži na levi strani in 40 dni na desni, "po en dan za vsako leto sem ti določil" (Ezekiel 4,6). Vendar 4 Mz 14 in Ezekiel 4 nista apokaliptični besedili. Zato Bog to pojasnjuje z besedami: 'En dan pomeni eno leto.' V apokaliptičnih besedilih to ni nikoli zapisano, ker gre za temeljno načelo." /Journal of the Adventist Theological Society, 23/1, str. 9/ To načelo velja tudi za časovni prerokovanji iz knjig Danijel in Razodetje. Ko uporabimo načelo, da je en preroški dan enak enemu dobesednemu letu, se preroštvo razvozla. Dogodki, napovedani na preroški časovnici, se postavijo na svoje mesto.

Sedemdeset tednov iz Dan 9,24.25 pomeni 490 preroških dni ali 490 dobesednih let. To 70-tedensko obdobje se začne z odlokom o obnovi in pozidavi Jeruzalema. Ko so Babilon premagali Medci in Perzijci, so novi vladarji sčasoma sprejeli tri ločene odloke, ki so Judom omogočili vrnitev iz babilonskega ujetništva v Jeruzalem. Prva dva odloka, ki sta ju izdala Kir (Ezr 1,1-4) in Darij (Ezr 6,1-12), nista v celoti vključevala naslednjih elementov: pozidave Jeruzalema, obnove templja in uzakonitve Izraela kot sodnega sistema. Zadnji od treh odlokov, ki ga je izdal Artakserks leta 457 pred Kristusom ni le dovolil judovskemu ljudstvu, da se vrne v svojo domovino, marveč je tudi priskrbel zaloge za vrnitev in določil mesto Jeruzalem kot njihovo civilno, sodno in versko središče.

Preroška časovnica

Prerokovanje se začne leta 457 pred Kristusom in nas vodi skozi stoletja 69 preroških tednov ali 483 let do leta 27 po Kristusu. V skladu s prerokovanjem naj bi to preroško obdobje doseglo vrhunec s prihodom Kneza, Mesije. "Mesija" pomeni "maziljenec". Leta 27 po Kristusu (petnajsto leto cesarja Tiberija) je bil Jezus Kristus, Mesija, krščen ali maziljen za svojo službo (Lk 3,1-3.15.16.21.22), natanko tako kot je bilo prerokovano.

Mesija bo odrezan sredi tedna

Daniel je več sto let vnaprej napovedal natančen datum Kristusovega krsta. Gabrielova razlaga Danielu o Kristusu se nadaljuje. Kot jasno razkriva lekcija tega tedna, bo Mesija "odrezan" ali križan sredi zadnjega tedna 70-tedenskega prerokovanja. Jezus je bil križan leta 31 našega štetja, natanko kot je napovedalo Danielovo prerokovanje.

V skladu z Gabrielovo razlago Danijelu naj bi se Božja zaveza, posebej z judovskim narodom kot narodom, prenehala ob koncu 70 preroških tednov po Kristusu, torej leta 34. Zaveza je bila zdaj ponujena vsem – najprej Judom in nato poganom (glej Rim 1,16; Rim 2,6.10), ki so sprejeli Jezusa za svojega Odrešenika.

Svetiščne službe so bile pravzaprav učne ure, ki so ponazarjale Jezusovo žrtev in načrt odrešenja. Ko je Jezus umrl, svetiščne službe niso bile več pomembne, saj so izpolnile svoj namen. Zdaj grešnikom ni bilo več treba žrtvovati jagnjeta v templju; lahko so prišli

neposredno k Jezusu in sprejeli njegovo žrtev, njegovo kri, ki pokriva njihove grehe. Jezus je Božje Jagnje, zaklano za nas ob pravem času, kot je napovedalo svetopisemsko prerokovanje.

Preostanek od 2300 let

Kot se spomnite, je 70 tednov le prvih 490 let, ki so bila odrezana od 2300 let v Danielovem prerokovanju. Ta del se nanaša na judovsko ljudstvo in narod. Preostali del 2300 let se razteza do časa konca. Dogodki, povezani s prvim delom prerokovanja, so se uresničili z neverjetno natančnostjo. Takšna natančnost nam daje zagotovilo, da se bodo izpolnili tudi dogodki iz preostalega dela prerokovanja točno tako, kot je bilo napovedano.

Celotno prerokovanje se začne z odlokom o "obnovi in pozidavi Jeruzalema" leta 457 pred Kristusom (Dan 9,25). Če začnemo pri letu 457 pred Kristusom in se na zgodovinski časovni premici premaknemo za 2.300 let naprej (vključno s premikom od leta 1 pred Kristusom do leta 1 po Kristusu, ki ne vključuje leta 0), pridemo do leta 1844 po Kristusu. S tem datumom se začneta čiščenje svetišča v nebesih in sodba, ki ju napoveduje dan sprave.

Uporaba

V razredu prosite vernike, naj razmislijo o tem vprašanju: Zakaj je pomembno, da živimo v času sodbe, v času čiščenja svetišča, v prispodobni dneva sprave?

Povabite vernike, naj razmislijo o naslednjih treh pomembnih resnicah, ki so jih spoznali med proučevanjem v tem tednu:

Prva: Svetemu pismu lahko zaupamo. Je matematično natančno. V vseh podrobnostih je natančno. Razodeva natančne datume na zgodovinski časovnici in celo skeptike prepriča o svoji verodostojnosti. Prerokovanja torej krepijo naše zaupanje v verodostojnost Božje besede.

Druga: Sporočilo o uri sodbe je poziv našemu srcu, naj si prizadeva za globljo predanost Jezusu kot Gospodu naših življenj. V tem času konca bo Božje ljudstvo preiskalo svoje srce in prosilo Boga, naj jim odpusti grehe ter jih očisti slehernih vedenj ali praks v njihovem življenju, ki niso v skladu z Božjo voljo. Njegovo ljudstvo bo prosilo Boga, naj jih pokrije z obleko Kristusove pravičnosti (Iz 61,10).

Tretja: Nujnost te ure je poziv Božjemu ljudstvu, naj z novo vnemo oznanja svojim sorodnikom, prijateljem, sosedom in sodelavcem. Klic ob uri sodbe je zadnje sporočilo nebes svetu, ki je zbolel za grehom, sporočilo, ki bo pripravilo srca na Jezusov prihod.

Zaključite s temi praktičnimi vprašanji in prosite vernike, naj v prihodnjem tednu osebno razmislijo o odgovorih:

1. Ali sem v tem kritičnem času zemeljske zgodovine svoje življenje popolnoma izročil Kristusom? Če ne, kaj me zadržuje?

2. Ali zagotovo vem, da je moja odrešitev v Jezusu varna? Zakaj da ali zakaj ne? Zakaj moram zaupati samo v njegovo pravičnost? Kaj to pomeni? Ali je moje upanje popolnoma in absolutno zasidrano v njem? Če ne, kaj moram storiti, da se popolnoma zasidram v njem?

7. ČAŠČENJE STVARNIKA

Splošni pregled

Dejstvo, da je Bog ta svet ustvaril v sedmih dobesednih dneh, je ena od temeljnih resnic Svetega pisma. Sveto pismo se prične z besedami: "V začetku je Bog ustvaril nebesa in zemljo." (1 Mz 1,1) V zadnji knjigi Svetega pisma, Razodetju, smo povabljeni "molit[i] njega, ki je naredil nebesa in zemljo" (Raz 14,7). Bog je vreden našega čaščenja, saj nas je ustvaril. Nismo se razvili. Nismo zgolj genetsko naključje. Smo veliko več kot napredni član živalskih vrst. Smo ljudje z neverjetno vrednostjo, saj nas je ustvaril Bog. Vsak je v njegovih očeh edinstven.

Lekcija tega tedna se ukvarja s pomenom samega stvarjenja. Navsezadnje, kako lahko še kaj drugega, kar verjamemo kot kristjani, pomeni ali celo postane smiselno, če nismo bitja, ki jih je ustvaril Bog? Oglejte si uvodne vrstice Svetega pisma, uvodno poglavje, 1. Mojzesovo knjigo 1. Ni govora o opravičenju z vero, mar ne? Prav tako ni govora o Jezusovem življenju, smrti, vstajenju in velikoduhovniški službi. Niti besede o drugem prihodu. Popoln molk o desetih zapovedih in večnosti Božje postave. Nič o stanju mrtvih.

Zakaj? Odgovor je pravzaprav preprost. Četudi so ti nauki pomembni, postanejo brez nauka o stvarjenju nepomembni ter čisto in skrajno nesmiselni; brez uvodne vrstice "v začetku je Bog ustvaril nebesa in zemljo", je vse brez pomena.

Razlaga

Novembra 1998 je Charles Colson napisal članek z naslovom Astronavti, ki so našli Boga: Duhovni pogled na vesolje: "Vrnitev astronavta Johna Glenna v vesolje 36 let po njegovem navdušujočem kroženju okoli Zemlje je spomin na junaštvo, ki omogoča raziskovanje vesolja. . . . [Glenn je leta 1998, takoj po vrnitvi s svojega zadnjega potovanja v vesolje, ko je bil star 77 let, novinarjem dejal:] 'Gledati takšno stvarstvo in ne verjeti v Boga se mi zdi nemogoče. Ti prizori preprosto krepijo mojo vero.' /Charles Colson, Breakpoint Commentary, 5. november, 1998/

Ljudje se morda ne zavedajo, da so bili številni prvi astronautski junaki globoko verni. Pogled na neskončno vesolje je njihovo vero le še okrepil. "Neil Armstrong in Buzz Aldrin sta najbolj znana kot prva astronauta, ki sta pristala na Luni in naredila 'velik skok za človeštvo'. Toda verjetno ne veste, da je Aldrin, preden sta izstopila iz vesoljske ladje, izvlekel Sveto pismo, srebrni kelih ter zakramentalni kruh in vino. Tam na Luni je bilo njegovo prvo dejanje obhajilo oz. obred Gospodove večerje.

"Frank Borman je bil poveljnik prve vesoljske posadke, ki je potovala dlje od Zemljine orbite. Ob pogledu na Zemljo z razdalje 250.000 milj je Borman po radijski zvezi poslal sporočilo, v katerem je citiral 1. Mojzesovo knjigo: 'V začetku je Bog ustvaril nebesa in zemljo.' Kot je pozneje pojasnil: Imel sem zelo močan občutek, da mora obstajati moč, ki je večja od vseh nas, da obstaja Bog, da res obstaja začetek." /Charles Colson, Breakpoint Commentary, 5. november 1998/ Vsak od omenjenih astronautov je začutil, da ta svet ni posledica naključja. Tudi življenje ni bilo kozmično naključje. Astronavti so spoznali resnico iz 1 Mz 1,1, da je ta svet ustvaril vsevedni in vsemogočni Bog.

Sporočila treh angelov v Raz 14 z "močnim glasom" oznanjajo sporočilo o stvarjenju in vsevednem Bogu. Bog se ne da presenetiti. Vidi dogodke, ki se bodo odvijali, še preden se

sploh zgodijo. Sporočilo treh angelov je Bog posebej zasnoval tako, da izpolnjuje humanistične in postmoderne izzive našega časa. Ni naključje, da je Bog v istem času, ko se je razvila teorija evolucije, svetu poslal sporočilo, naj moli Stvarnika.

Pomislite za trenutek, koliko laži nam bi bilo povedanih v Svetem pismu, če bi bila evolucija resnična. Za trenutek pomislite tudi na to. Že na začetku v 1 Mz 2,1-2 so navedene tri. "Tako sta bila narejena nebo in zemlja in vsa njuna vojska. Sedmi dan je Bog dokončal delo, ki ga je naredil, in počival je sedmi dan od vsega dela, ki ga je storil." 1 Mz 2,1, ki pravi, da je bilo prvotno delo stvarjenja "dokončano", bi bila laž, saj znanost trdi, da se ustvarjalni proces, torej evolucija, še vedno nadaljuje (Google, Ali evolucija še vedno poteka? In podobno). Če je tako, potem se delo stvarjenja ni končalo, čeprav tudi 1 Mz 2,2 pravi, da je Bog "dokončal svoje delo, ki ga je naredil". 1 Mz 2,2 tudi pravi, da je Bog sedmi dan počival od vsega svojega dela. Sedmi dan česa? Stvarjenje (tako nam govorijo) naj bi trajalo na milijarde let in še vedno poteka, tako bi bila vrstica o njem, ki je počival sedmi dan "od vsega svojega dela, ki ga je naredil", prav tako laž.

Žal bi bile te tri izmišljotine šele začetek laži, ki so nam jih govorili; seveda če bi evolucija držala.

Načrt za vsako življenje

Ko je bil Bruce Olson star 19 let, se je odpravil v džunglo na meji Kolumbije in Venezuele, da bi odnesel evangelij plemenu Barí. Baríji so bili primitivno domorodno ljudstvo, izolirano v gostih džunglah Južne Amerike. Znani so bili po svojih silovitih bojnih sposobnostih in nasilnih, barbarskih taktikah, ko so se vojskovali s plemeni. Brucea njihov brutalni sloves ni razburil in če bi bilo treba, je bil pripravljen dati svoje življenje, da bi z njimi delil evangelij. Več tednov si je prizadeval pridobiti njihovo zaupanje. Na njihovo ozemlje ni stopil še noben zahodnjak. Počasi pa so se Baríji sčasoma naučili ljubiti tega nežnega in skrbnega tujca. Ko je Bruce podelil evangelij s temi primitivnimi domorodci, so ti izkusili novo življenje v Kristusu. Vsemogočni Stvarnik je spremenil njihova življenja. To nekoč bojevito in nasilno pleme je postalo sila za mir na vsem področju.

Ravno ko je Bruce zares napredoval pri evangeliju, se je zgodilo nekaj nepričakovanega. Kolumbijski gverilci so ga ugrabili in zadržali v skrivališču globoko v džungli. Nato je kolumbijska vojska poskušala pridobiti Baríje za vojno proti gverilcem.

Baríji so to zavrnilo, rekoč: "Nasilje poraja nasilje."

Brucea so več mesecev zadrževali v nečloveških razmerah, vendar se je znal dvigniti nad grozljive okoliščine. Pridobil si je zaupanje svojih ugrabiteljev. Sčasoma so mu dali Sveto pismo. Dan za dnem je z njimi delil Božjo besedo. Več kot 100 teh uporniških borcev je sprejelo Kristusa, se odcepilo od gverilskih sil, odložilo orožje in se ponovno vključilo v družbo. Postal so produktivni kolumbijski državljani.

Kljub hudobnim silam, ki so bile zbrane proti Bruceu Olsonu, je imel vsemogočni Stvarnik načrt za njegovo življenje in vse sile pekla ga niso mogle uničiti. Naš Stvarnik ni imel načrta samo za življenje Brucea Olsona; ima načrt tudi za naše življenje, a to še ni vse. Ne samo da ima naš Stvarnik načrt za naše življenje, temveč nas bo s Svojim Duhom tudi vpeljal v svoj načrt. Razumevanje bogastva sobote nam ponuja globlje razumevanje Božjega načrta za nas in tudi globlji namen za naše življenje.

Kot je poudarjeno v lekciji tega tedna, hebrejska beseda *barà* pomeni nekaj, kar lahko stori samo Bog. Ljudje lahko nekaj naredijo iz obstoječih materialov, ki so na voljo, samo Bog pa lahko naredi nekaj iz ničesar. Ko Bog izgovori svojo besedo, se pojavi otipljiva snov (Ps 33,6.9; Heb 1,1.2). Ko Bog spregovori, je vse, kar reče, tako, tudi če prej nikoli ni bilo tako, saj ima Božja beseda ustvarjalno moč, da to naredi. Ko v soboto častimo Stvarnika nebes in zemlje, priznavamo dejstvo, da je vseмогоčen.

Če je dovolj mogočen, da je ustvaril ta svet in vse v njem, je zagotovo dovolj mogočen, da spremeni naše življenje. Sobota je simbol opravičenja (našega počitka v samem Kristusu) in posvečenja (naše moči v Kristusu samem). Prerok Ezekiel jasno izraža to zamisel: "Tudi svoje sobote sem jim dal, da bi bile znamenje med menoj in njimi in bi spoznali, da jih jaz, Gospod, posvečujem." (Ezk 20,12) Ko ga vsako soboto častimo, nas Stvarnik poustvarja. On, ki nas je ustvaril, nas ustvarja na novo. On, ki nas je upodobil, nas popravi.

Končni boj zaradi čaščenja, kakor je opisan v knjigi Razodetje, se bije prav zato, ker nas je Kristus ustvaril, odrešil, spremenil in bo znova prišel po nas. Hudič sovraži soboto, saj sovraži vse, kar predstavlja. Sobota je simbol Kristusove oblasti, njegovega gospostva, njegove milosti in moči. Če lahko Satan ljudi zavede, da so prepričani, da sobota ni pomembna, lahko spodkoplje Stvarnikovo avtoriteto in zvestobo milijonov usmeri k sebi. Zato je Bog poslal svoje sporočilo poslednjih dni, da bi naš svet pripravil na vrnitev našega Stvarnika in Odrešenika, ki bo ponovno ustvaril ta planet do rajskega sijaja.

Uporaba

Bog stvarjenja je v obstoj priklical sonce, mesec in zvezde. Njegova osupljiva moč je ustvarila ta planet in ga napolnila z živimi bitji. Ta isti Bog je odrešil svoje ljudstvo egiptovskega suženjstva in jih vodil v puščavo, dežil mano z neba, dal, da je padlo zidovje okoli Jeriha ter porazil Izraelove sovražnike. Ta isti Bog izraža zanimanje zate in zame. V našem imenu sprostí moč stvarjenja, da premaga sovražnika, ki se bori za našo dušo. Naše razumevanje in sprejemanje te svetopisemske resnice pomeni bistveno razliko za naše življenje.

Vsak od nas se vsak dan spopada s skušnjavami. Neverjetno dobra novica pa je, da isti Bog, ki je sprostil svojo neskončno moč, da je ustvaril svet, sprošča isto neskončno moč, da premaga sile pekla, ki se borijo za našo dušo. Jezus nam lahko ponudi veliko več kot razočaran poraz. On lahko ponudi veliko več kot ponavljajoči se neuspeh. Ponuja nam veliko več kot to, da vedno znova padamo čez isto oviro. Komu služimo? Vsemogočnemu Stvarniku z neomejeno, neskončno močjo. Ta moč je naša, ko se je oprímemo z vero. Mi smo preobraženi, spremenjeni, na novo ustvarjeni po Stvarnikovi moči.

Naj nekdo prebere 2 Kor 5,17: "Če je torej kdo v Kristusu, je nova stvaritev. Staro je minilo. Glejte, nastalo je novo." V razredu se pogovorite, kaj pomeni biti novo stvarjenje.

Na koncu molite skupaj in prosite Boga, naj vam pomaga, da boste globlje in popolneje razumeli, kako lahko njegova ustvarjalna moč spremeni vaše življenje.

8. SOBOTA IN ČAS KONCA

Splošni pregled

Po čem ljudje v kriznih časih hrepenimo bolj kot po vsem drugem? Kaj iščemo, ko pride do nesreče? V času negotovosti si ljudje bolj kot kar koli drugega želimo varnosti. Kaj si ob tornadu, orkanu, tajfunu ali kakšni drugi naravni nesreči obupno želimo? Želimo si varen kraj, prostor, kjer bi bili na varnem s svojo družino. Ta želja po varnosti velja tudi v času vojne ali nasilja na naših ulicah.

V kaotičnem in negotovem svetu je sobota oaza miru. Usmerja nas k našemu Stvarniku, ki nam daje zagotovilo varnosti in zaščite v njegovi navzočnosti. Sobota je zatočišče, svetišče v času, ki se vsak teden z neba spusti na zemljo. Združuje nas v skupno vez z našimi brati in sestrami v Kristusu. Sobota je izenačevalec. Pri sobotnem bogoslužju na novo spoznamo in razumemo, da smo del velike mreže človeštva, da nas je ustvaril Bog in da je "iz enega [...] ustvaril ves človeški rod" (Apd 17,26).

V lekciji tega tedna se bomo poglobili v pomen sobote v našem osebnem življenju in odkrili, kako pravilno razumevanje sobote vpliva na naša stališča, odločitve in dejanja. Ta teden bomo tudi proučevali, kako bo sobota središče stiske ob koncu časa glede Božje postave. Satanov zadnji napad bo napad na soboto, ker je sobota vgravirana v srce Božje postave kot večni simbol njegove ustvarjalne oblasti.

Razlaga

Stvarjenje, sobota in sodba so izjemno povezani v božanski vzorec. Stvarjenje govori o Kristusu, ki je ustvaril vsa ljudstva. Tako imamo skupne prednike. Ko je apostol Pavel razpravljal z grškimi filozofi, je uporabil naslednji močan argument: "Bog, ki je ustvaril vesolje in vse, kar je v njem, ... je iz enega ustvaril ves človeški rod, da bi napolnil vse obličje zemlje." (Apd 17,24.26) Pavel je atenskim filozofom preprosto hotel povedati naslednje: Bog svetega pisma je vsemogočni Stvarnik vsega človeštva; zato smi vsi del ene človeške družine. Razumevanje tega koncepta stvarstva nas vodi do tega, da drug drugega spoštujemo, cenimo, ter smo z drugimi prijazni, vljudni in sočutni. Sobota je praktični izraz tega, da verjamemo v Boga kot Stvarnika in da cenimo človeško življenje. Človeško življenje je sveto, saj je dragocen dar, ki nam ga je podaril Stvarnik. Naše sobotno bogoslužje priča o tej večni resnici. Naša lekcija v tem tednu govori o soboti v luči sodbe.

Sodba, postava in svobodna izbira

Dejstvo, da obstaja sodba, pomeni, da lahko ljudje sprejemamo moralne odločitve. Če bi se zgolj razvili, ne bi bilo prave podlage za svobodno voljo. Če bi bilo vse odvisno od naše dednosti ali okolja, ne bi bili sposobni uresničevati svoje svobodne volje.

William Provine, profesor zgodovine biologije na univerzi Cornell, priznava, da sta evolucija in svobodna volja nezdružljivi. V predavanju, ki ga je imel 12. februarja 1998, je podal tole izjemno izjavo: "Naturalistična evolucija ima jasne posledice, ki jih je Charles Darwin odlično razumel ... [vključno z idejo, da] človekova svobodna volja ne obstaja. . . . Svobodna volja je poguben in zloben družbeni mit." (William Provine, povzetek za knjigo "Evolution: Free will and Punishment and Meaning in Life", predavanje 12. februarja 1998 (<https://www.discovery.org/a/9581/>))

Svobodna volja nikakor ni "podli družbeni mit". Je neodtujljivo darilo, ki ga je Bog dal vsakomur od nas. Če odpravite svobodno voljo, ne boste mogli določiti, kaj je prav in kaj narobe. Če obstaja sodba, mora obstajati zakon, ki je podlaga za to sodbo.

Apostol Jakob poda večno resnico, ko pravi: "Kdor se namreč drži vse postave, krši pa eno zapoved, je kriv za kršitev vseh." (Jak 2,10) O kateri postavi govori Jakob? Vrstici 11 in 12 to pojasnita: "Kajti tisti, ki je rekel: Ne prešuštvuj! je rekel tudi: Ne ubijaj! Če torej ne prešuštvuješ, ubijaš pa, si postal kršilec postave. Tako govorite in delajte: kot tisti, ki bodo sojeni po postavi svobode."

V tem Jakobovem besedilu je deset zapovedi, ki so osnova za Božjo sodbo ob času konca, imenovanih zakon svobode. Ellen G. White nam s svojim komentarjem o tem besedilu izredno pomaga razumeti globino tega odlomka. "Edini pogoj, da bi človek bil svoboden, je, da postane eno s Kristusom. 'Resnica vas bo osvobodila,' (Jn 8,32) resnica pa je Kristus. Greh lahko zmaga samo, če oslabi um in uniči človekovo svobodo. Človekova podreditev Bogu pomeni obnovo njegove osebnosti – do človekovega pravega dostojanstva in slave. Božanska postava, ki se ji pokoravamo, je postava svobode. (Jak 2,12) /Jezusovo življenje, str. 409/

Ko izročimo svoje življenje Kristusu, doživimo pravo svobodo. Poslušnost Bogu postane veselje. Ker je sobotno čaščenje v središču Božjega zakona, je simbol naše popolne zvestobe Kristusu. Po njegovi milosti izpolnjujemo njegove zapovedi ne zato, da bi bili odrešeni, ampak zato ker smo odrešeni po njegovi milosti in mu želimo ugajati v vsem, kar počnemo.

Bog nikoli ne sili in ne prisili naše volje. Tudi Satana ni prisilil, da bi mu služil v nebesih. Adama in Eve ni prisilil, da bi ubogala v Edenu, in tudi nas ne bo silil, da bi mu bili poslušni. Še enkrat: "V delu odkupitve ni prisile. Ne uporablja se nobena zunanja sila. Pod vplivom Božjega Duha se človek sam odloča, komu bo služil. Sprememba, ki nastaja, ko se človek izroči Kristusu, pomeni najvišji smisel svobode. Človek se sam odpove grehu. Res je, da nimamo moči, da bi se sami osvobodili Satanove oblasti. Toda ko se želimo osvoboditi greha in v veliki stiski vpijemo po moči, ki je zunaj nas in nad nami, božanska sila Svetega Duha prepoji naše duševne moči, da izpolnjujemo Božjo voljo kakor svojo." /Jezusovo življenje, str. 409/

V svoji zadnji prevari bo hudič poskušal prisiliti Božje ljudstvo, da bi mu služilo. Z omejevanjem možnosti za nakup ali prodajo, s posmehom in obrekovanjem, s preganjanjem, zaporom in celo smrtjo bo pritiskal nanje, da bi se prilagodili. Medtem ko nas Razodetje 14,7 vabi, naj častimo Stvarnika, pa Razodetje 14,9 svari pred čaščenjem zveri. Končni spopad med dobrim in zlom se bo bil zaradi čaščenja.

Do podobnega boja glede čaščenja je prišlo, ko so bili Daniel in njegovi prijatelji ujetniki v Babilonu. Na ravnica Dure so postavili lažno podobo. Kralj Nebukadnezar je vsem svojim podanikom ukazal, naj se poklonijo zlatemu maliku in ga častijo. Izdal je odlok, s katerim je na smrt obsodil vsakogar, ki se ni priklonil in častil zlate podobe. Za hebrejske ujetnike je postala preizkus druga zapoved, ki prepoveduje izdelavo in čaščenje malikov. Vendar pa so ti mladeniči popolnoma zaupali Bogu. Zaradi svoje zvestobe in zaupanja so jih vrgli v gorečo peč. Bog pa jih je zaščitil. Jezus Kristus, Sin človekov, je šel v plamene z njimi in jim zagotovil božansko zaščito.

V poslednjih dneh zemeljske zgodovine bo svet na preizkušnji glede četrte zapovedi: "Spominjaj se sobotnega dne in ga posvečuj!" (2 Mz 20,8) Zapoved, ki vse človeštvo vodi k čaščenju njihovega Stvarnika, bo nadomeščena z lažnim dnem čaščenja. Vendar pa bo Bog ponovno imel ljudstvo, ki mu bo zvesto. V Razodetju 14,12 je zapisano: "Tu je stanovitnost svetih, ki se držijo Božjih zapovedi in vere v Jezusa." Božji ostanek, njegovo ljudstvo zadnjih dni, bo vztrajal do konca. Po njegovi milosti in z njegovo močjo bodo "izpolnjevali njegove zapovedi".

Poslušni bodo, ker je njihovo srce in vsak vidik njihovega življenja napolnila "Jezusova vera". Enako kakovost vere, kot jo je imel Jezus, ko se je soočal s križem, bodo izkusili tudi oni. V celoti bodo zaupali svojemu nebeškemu Očetu. Ta zaupni odnos z Bogom jih bo vodil skozi poslednji zemeljski spopad. Bistvo lekcije tega tedna je razumevanje, da bo ta, ki nas je ustvaril, skrbel za nas v poslednji zemeljski stiski. Posvečevanje sobote razkriva naše zaupanje v Jezusa, našega Stvarnika, Odrešenika, Posrednika in prihajajočega Kralja. To je Božji poziv vsakemu od nas v luči njegove zadnje sodbe. Poslušnost njegovi postavi je sad naše vere.

Uporaba

John Oxenham je bil psevdonim Williama Arthurja Dunkerleyja. Oxenham je bil angleški pesnik in pisec hvalnic. Napisal je pesem z naslovom "The Ways" (Poti), ki dobro povzema lekcijo tega tedna

"Vsakemu človeku se odpre pot, poti in še ena pot. Visoka duša se vzpenja po visoki poti, nizka duša se spotika po nizki, vmes pa na meglenih ravninah ostali drviijo sem ter tja. Toda vsakemu človeku se odpre Visoka pot in Nizka pot. In vsak človek se odloči, po kateri bo stopal sam."

Razodetje nas poziva, naj sprejmemo odločitve, ki bodo imele večji vpliv. V zadnji vojni na zemlji ne more biti nevtralnosti. Preizkušnje, s katerimi se bomo soočili in o katerih Oxenham tako zgovorno piše, bodo povzročile, da se bo "vsak človek odločil, po kateri poti bo stopal".

Razred povabite, naj v prihodnjem tednu osebno razmislijo o naslednjih vprašanjih:

1. Ali je sobotno bogoslužje zame dan užitka ali pa je le legalistična zahteva? Zakaj je tako?
2. Ali mi je v največje veselje izpolnjevati Božjo voljo? Zakaj da oz. zakaj ne?
3. Ali so v mojem življenju še vedno stvari, ki se jim nisem hotel odpovedati zaradi Kristusa? Če je odgovor pritrdilen, katere so? Kako se jim lahko naučim odpovedati?

Križ nas kliče v globino duhovne izkušnje, ki je veliko več kot zgolj miselni vzpon k resnici. V luči nebeške poslednje sodbe nas Stvarnik poziva, naj mu popolnoma zaupamo v teh zadnjih in odločilnih urah zemeljske zgodovine.

9. MESTO ZMEŠNJAVE

Splošni pregled

Lekcija tega tedna primerja dva verska sistema, ki ju simbolizirata ženska v belem v Razodetju 12 in ženska v škrlatu v Razodetju 17. Nasprotje razkriva razliko med tema dvema sistemoma. Prvi sistem temelji na Božji besedi z Jezusom Kristusom v središču. Drugi sistem temelji na človeškem razumu, v središču pa so človeški verski voditelji. Nasprotje je med resnico in zmoto, odrešenjem po milosti in odrešenjem po delih, poslušnostjo Božjim zapovedim in podrejanjem človeškim odlokom.

Nadalje bomo opredelili značilnosti duhovnega Babilona. Razodetje 17 opisuje Babilon kot prešušnico, ki je zapustila svojo pravo ljubezen, Jezusa Kristusa. Jezdi na škrlatno obarvani zveri, ki predstavlja njeno politično moč. Namesto da bi svojo oblast in moč črpala iz Jezusa in njegove Besede, ju Babilon črpa iz kraljestev tega sveta. Podaja čašo vina, polno čudnih nauk. Prav kakor pravo vino vpliva na zavest in presojo, lažni nauk vpliva na naše razmišljanje, da ne moremo jasno razločiti svetopisemske resnice.

Pri raziskovanju duhovnih značilnosti Babilona se bomo osredotočili predvsem na dve značilnosti. Prva je odvisnost Babilona od človeške modrosti in človeških voditeljev glede ugotavljanja božanske resnice. Jezus je rekel: "Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu, razen po meni." (Jn 14,6) Jezus je izvor vse resnice. Vsaka resnica, ki prihaja od človeških verskih voditeljev, mora izvirati iz Božje besede. Druga značilnost, ki jo bomo proučevali ta teden, je, da je duhovni Babilon središče vsega malikovanja. V Stari zavezi so bili maliki v babilonskem bogoslužju pogosti. Toda Jezus nas poziva, naj ga častimo neposredno in ne po malikih kot njegovih nadomestkih. Ta teden bomo na novo odkrili Jezusa kot vrhovnega voditelja njegove cerkve.

Razlaga

Raz 12,17, eno glavnih besedil proučevanja v tem tednu, govori o "preostanku" in o "preostali[h] iz njenega rodu". Pojem preostanka najdemo v vsem Svetem pismu. Še posebej je navzoč v Stari zavezi. Za "preostanek" se uporabljajo tri hebrejske besede. Vsaka od teh besed ima svoj odtenek pomena. Dobesedno jih lahko prevedemo kot "tisto, kar uide", "tisti, ki uidejo", "kar ostane", "preostanek", "pustiti ostati" ali "ostati".

Na kratko si oglejmo nekaj primerov uporabe te besede v Stari zavezi. O Jožefovi družini, ki se je pod njegovo skrbjo ohranila v Egiptu, govorimo kot o "potomstvu", kar dobesedno prevedeno pomeni "ostanek". Elija je Bogu potožil, da je edini, ki je ostal zvest. Tudi tu je uporabljena beseda "preostanek". Gospod je obljubil, da bo v Babilonu pustil zvest ostanek, ki se bo po ujetništvu spominjal Boga in spoštoval njegovo ime. Adventistični svetopisemski komentar opisuje pojem preostanka v Stari zavezi s temi besedami: "Preostanek" v času Stare zaveze je torej sestavljen iz zaporednih rodov Izraelcev – Božjega izvoljenega ljudstva. Vedno znova je večina odpadla, vendar je vedno obstajal zvesti 'ostanek', ki je postal izključni dedič svetih obljub, privilegijev in odgovornosti zaveze, prvotno sklenjene z Abrahamom in potrjene na Sinaju. Ta 'ostanek' je bila uradno določena skupina, ki ji je Bog nameraval poslati Mesija in po kateri je nameraval doseči pogane z evangelijem; ni bila sestavljena iz razpršenih posameznikov kot takih, pa naj so bili še tako zvesti, temveč je bila to celovita enota, ki je bila vidna, bila je od Boga pooblaščen organizacija na zemlji." /The SDA Bible Commentary, vol. 7, str. 814/

Preostanek, ki je omenjen v Razodetju, uide duhovnemu odpadništvu tega sveta, ostane zvest Bogu, ne ogroža svetopisemske resnice in se v zadnji zemeljski stiski oklepa Jezusa. To je navedeno v Razodetju 12,17: "Zmaj (Satan) pa se je razjezil nad ženo (cerkvijo) in se bojeval proti preostalim iz njenega rodu, proti tistim, ki se ravnavajo po Božjih zapovedih in imajo Jezusovo pričevanje." Tu Janez razkrije, da se končni spopad med Kristusom in Satanom vrta okoli zvestobe Kristusu in poslušnosti njegovemu zakonu. V Raz 13 je opisano, kako se ta spor zaostri, pri čemer je razkrita Satanova strategija. Zver z morja in zver s kopnega združita moči z zmajem, da bi uničili Božje ljudstvo. Razodetje 14 razkrije končno Božje sporočilo v tem vesoljnem boju med dobrim in zlom. Znova se to sporočilo konča z Božjim ostankom, polnim vere, ki se drži njegovih zapovedi (Raz 14,12).

Razkrita skrivnost Babilona

V nasprotju z žensko v belem iz Razodetja 12, ki je simbol prave Božje cerkve na zemlji, Janez v Razodetju 17 opisuje žensko, oblečeno v vijolično in škrlatno, ki jezdi na škrlatno obarvani zveri. Ta ženska, ki simbolizira zvezo med cerkvijo in državo, nosi ime, zapisano na njenem čelu: "Véliki Babilon, mati vseh vlačug in gnusob na zemlji." Ellen White piše: "V Raz 14 za prvim angelom prihaja drugi, ki pravi: 'Padel je, padel Babilon, veliko mesto, ki je z vinom srda svoje nečistosti napojilo vse narode.' (Raz 14,8 CHR) Izraz Babilon izhaja iz besede Babel in pomeni zmešnjavo. V Svetem pismu se uporablja kot simbol za lažna in odpadla verovanja. V Raz 17 je Babilon prikazan kot žena – podoba, ki jo Sveto pismo uporablja za simbolično oznako cerkve. Čista žena predstavlja čisto, nečistnica pa odpadlo cerkev." /Veliki spopad med Kristusom in satanom, 243/

V celotnem Svetem pismu Babilon predstavlja zatiralca Božjega ljudstva. Babilon je citadela zmote, središče odpadništva. Je simbol upora proti Bogu in neposlušnost božanskim zapovedim. Božje sodbe nad starozaveznim Babilonom predstavljajo njegove končne sodbe nad svetom. Zgodba o padcu Babilona je poučna za ljudstvo zadnjega časa. Spomnite se, da je Babilon napadel Jeruzalem in mnoge vodilne mlade može, med njimi tudi Daniela, prisilil v ujetništvo. Kir, veliki kralj vzhoda, je nazadnje napadel Babilon in osvobodil judovske ujetnike ter jim dovolil, da se vrnejo v Jeruzalem in častijo pravega Boga.

V času konca bo Božje ljudstvo ponovno trpinčila in preganjala verska zatiralka, imenovana veliki Babilon (Raz 17,5). Razodetje napoveduje, da se bo v času družbenega kaosa, politične krize, naravnih nesreč in gospodarskega zloma Jezus vrnil, da premaga zatiralske sile sveta in osvobodi svoje ljudstvo. Kraljeval bo večno. Svoj prestol bo za vedno varno utrdil v vesolju. V bitki za prestol bo zmagovalec. Njegovo ljudstvo bo z njim potovalo skozi brezmejno veselje, da bi častili v novem Jeruzalemu.

Nasprotje med dvema ženama iz Razodetja

V Raz 12 je čista ženska oblečena v sonce. Krasi jo slava Kristusove pravičnosti. Nečista ženska v Raz 17 je oblečena v vijolična in škrlatna oblačila. Okrašena je s človeško lažjo in tradicijo.

- Čista ženska ima na glavi venec zvezd. Pri njenem poslanstvu jo vodijo nauki apostolov. Nečista ženska je okrašena z zlatom, dragimi kamni in biseri. Odvisna je od svojega razkošnega bogastva in zunanjega okrasja, s katerim navdušuje in priteguje svoje privržence.

- Čista ženska stoji na luni. Svojo moč črpa iz preroške besede. Nečista ženska sedi na škrlatni zveri. Svojo moč črpa iz države ali politične zemeljske oblasti.

Človeški voditelj ali božanski Vodja?

Ko je kralj Nebukadnezar sedel v svojem templju na kraljevem prestolu, je govoril kakor bog. Po babilonskem verovanju naj bi bila njegova povelja božji glas. V poslednjih dneh se bo ponovno pojavil cerkveno-državni sistem (imenovan duhovni Babilon), katerega duhovni vodja bo trdil, da govori kakor Bog. Njegova avtoriteta bo razglašena za Božjo besedo. Apostol Pavel to moč razkriva z besedami: "Ta se bo uprl in se povzdignil nad vse, kar se imenuje Bog ali uživa Božje čaščenje, tako da se bo celo usedel v Božje svetišče in se razkazoval, da je Bog." (2 Tes 2,4) Duhovni babilonski voditelj bo trdil, da ima njegova beseda avtoriteto samega nebeškega Boga. Temu opisu ustreza papeška oblast.

Babilon je bil središče malikovanja

Babilon je bil središče čaščenja podob. Kristus nas vabi, naj pridemo neposredno k njemu. Podobe so ovira Svetemu Duhu, da bi nam vtisnil v spomin stvari večnosti. Podobam se pogosto pripisujeta svetost in spoštovanje, ki pripadata samo Bogu. Ni nam treba priti k Jezusu s pomočjo podobe svetnika. Jezus je naš Posrednik, naš vzvišeni Veliki duhovnik.

"Babilon" prav tako obsega vse odpadle verske sile, ki so odtavale od jasnih naukov Božje besede.

Uporaba

Proučevanje lekcije tega tedna je več kakor zgolj teoretična razprava o identiteti prave cerkve in Satanovi strategiji, s katero želi uničiti Božje ljudstvo. Vsebuje vsaj tri zelo praktične nauke, o katerih naj razred razmisli:

1. Jezus in njegova Beseda sta naša edina zaščita v prihajajoči krizi. Zasidrani moramo biti v Jezusu in Svetem pismu. Jezus in njegova Beseda sta naša zanesljiva obramba, naše nepremagljivo zatočišče in naša varnost v prihajajoči krizi. To razumevanje vodi do življenjsko pomembnih vprašanj: Ali je moje življenje popolnoma zasidrano v Kristusu? Kako lahko to zagotovo vem? Ali se zanašam nanj pri vsakodnevnih življenjskih odločitvah? Če ne, zakaj? Ali sem usmeril svojo ljubezen v to, kar je zgoraj, in ne v to, kar je na zemlji (Kol 3,1.2)? Kako lahko spremenim svoje prioritete, če niso to, kar bi morale biti, ali niso tam, kjer bi morale biti?

2. Zagotovo je naša varnost v prihajajoči stiski to, da svoje misli nasičimo z Božjo besedo. O zadnji krizi nam je rečeno: "To, kar bo posnemal, bo tako podobno resničnemu, da brez pomoči Svetega pisma ne bo mogoče razlikovati med enim in drugim. Vsako trditev in vsak čudež je treba preizkusiti s pričevanjem Svetega pisma." (Veliki spopad, str. 379) Pomembno vprašanje je preprosto naslednje: "Ali vsak dan polnim svoj um z Božjo besedo in iskreno iščem vodstvo njegovega Svetega Duha?" Razmislite, kako bi vsak dan preživeli več časa v Besedi. Kako vam lahko pogovor z drugimi o tem, kar se naučite iz Svetega pisma, pomaga krepiti vaše razumevanje Božje volje in vašo zavezanost k poglobljenemu preučevanju Božje besede?

3. V pripravi na prihajajočo stisko se moramo zavedati, da je Babilon padel in da bo na koncu zmagala Kristusova cerkev. Zasidrana v Kristusu in z mislimi, polnimi njegove

Besede, bo cerkev ostanka prav gotovo na koncu zmagala. Kakšno čudovito upanje ti daje ta misel v luči preizkušenj, ki so pred nami?

10. POSLEDNJE SATANOVE PREVARE

Splošni pregled

Razodetje 14,8 napoveduje padec duhovnega Babilona. Kot smo videli prejšnji teden, je bil Babilon v Stari zavezi zatiralec Božjega ljudstva. Zato je Babilon primeren simbol za citadelo zmote, središče odpadništva in za sovražnika resnice. Prejšnji teden smo proučevali tudi nasprotje med žensko v belem, Kristusovo pravo cerkvijo, ter prešuštnico, Babilonom. Ugotovili smo, da lažni verski sistem, imenovan Babilon, išče avtoriteto v človeških verskih voditeljih in ne v Božji besedi. Babilon svojo moč črpa iz države in ne iz Kristusa. V skladu z običajem mnogih lažnih religij Babilon uporablja malike za predstavnike božanstva.

Ta teden bomo proučili dve glavni babilonski laži: koncept nesmrtnosti duše in čaščenje sonca. Skozi stoletja so poganske religije verjele, da je duša nesmrtna. To prepričanje velja za Egipt, Asirijo, Babilon, Medo-Perzijo, Grčijo in Rim. Ideja o nesmrtnosti duše se je vtihotapila v krščansko cerkev zelo zgodaj skupaj s čaščenjem poganskih malikov, ki so jih preoblekli v krščanstvo in jih častili kot svetnike. Druga zmeta – čaščenje sonca, se je prav tako vtihotapila v krščansko cerkev dokaj zgodaj, ko so krščanski voditelji poskušali pomiriti pogane in jim krščanstvo prikazati bolj sprejemljivo. Domnevna svetost nedelje in nesmrtnost duše sta dve največji Satanovi prevari poslednjih dni. Ta teden bomo proučevali ti dve prevari v luči Božje besede.

Razlaga

Ko je apostol Janez pisal Razodetje, je bilo starodavno mesto Babilon že zdavnaj uničeno. Janez je pisal Razodetje proti koncu prvega stoletja. Babilon pa so leta 539 pred Kristusom, torej več kot 600 let prej, porušili Medo-Peržani. Prerok Izaija je napovedal usodo Babilona: "Nikoli več ne bo naseljen, od rodu do rodu ne bo več obljuden, beduin ne bo tam šotoril, pastirji ne bodo tam počivali." (Iz 13,20) V stoletjih, ki so sledila, se je to prerokovanje izkazalo za resnično. Grški Aleksander Veliki je v Babilon pripeljal 10.000 mož, da bi odstranili ruševine in obnovili mesto. Umrl je v Babilonu, preden je bil projekt dokončan. Po njegovi smrti je bila misija opuščena. Mesto je več kot 2500 let ležalo v ruševinah.

Mistični Babilon iz Razodetja torej zagotovo ni starodavno mesto Babilon. Adventistični svetopisemski komentar jasno razkriva identiteto duhovnega Babilona: "Babilon, tako dobesedni kot mistični, je tako že dolgo prepoznan kot tradicionalni sovražnik Božje resnice in Božjega ljudstva. Uporaba tega imena v Razodetju jasno kaže da, simbolizira vse odpadniške verske organizacije in njihovo vodstvo od antike do časa konca. [...] To prerokovanje o padcu Babilona se izpolni v zadnjih dneh v odmiku protestantizma na splošno od čistosti in preprostosti evangelija." (7. zvezek, str. 830)

Ta trditev nas pripelje do nekaj pomembnih vprašanj. Katere so bile glavne značilnosti starozaveznega Babilona? Ali je katoliška cerkev v prvih stoletjih po Kristusovem vnebohodu prevzela nekatere njegove prakse? Že v lekciji prejšnjega tedna smo ugotovili, da so v cerkev prinesli malike in jih vključili v krščansko bogoslužje. Ta teden se bomo, kot smo navedli na začetku, osredotočili na dve drugi zmoti, ki sta pokvarili katoliško cerkev v srednjem veku: nesmrtnost duše in svetost nedelje. Ellen White piše takole, ko poveže te sorodni zmoti: "Satanu bo uspelo prevarati ljudi z dvema velikima zmotama: z neumrljivostjo duše in z dolžnostjo praznovanja nedelje. Prva postavlja temelj spiritizmu, druga pa ustvarja

zvezo prijateljstva z Rimom. Protestanti Združenih držav Amerike bodo prvi, ki bodo ponudili roko čez prepad, da bi sprejeli spiritizem. Sprejeli bodo tudi roko rimske oblasti. Pod vplivom te trojne zveze bo ta država odšla po rimskih stopinjah, tako da bo teptala pravico vesti." /Veliki spopad, str. 375/

Spiritizem

V knjigi Razodetje je spiritizem ena od zadnjih Satanovih prevar, s katerimi želi združiti svet in ga popeljati v končni spopad med Božjim ljudstvom in silami zla. V Raz 16,14 piše: "To so namreč duhovi demonov, ki delajo znamenja in ki hodijo zbirat kralje vesoljne zemlje na vojsko, za véliki dan Boga, vladarja vsega". Raz 19,20 dodaja, da so tiste, ki so prejeli znamenje zveri, prevarali ti lažni spektakularni čudeži ali znamenja, Raz13 pa potrjuje: "Zaradi teh znamenj, ki jih je bilo dano delati vpricho zveri, je zavajala prebivalce zemlje." (Raz 13,14) Po Raz18,2 je Babilon "bivališče demonov, pribežališče vseh nečistih duhov". Satan bo pod krinko spiritizma deloval z "lažnimi čudeži" in s "krivičnim zapeljevanjem" (2 Tes 2,9.10). Ena od njegovih zadnjih prevar bo posebljanje mrtvih s strani njegovih hudobnih angelov in izkrivljanje svetopisemske resnice, vključno s soboto.

Ellen White nam poda srhljivo sliko tega, kar prihaja nad vse, ki so sprejeli zmoto o nesmrtnosti duše: "Nauk o človekovi zavesti, ko je mrtev, in zlasti vera, da se duhovi umrlih vračajo služiti živim, sta pripravila pot modernemu spiritizmu. Če mrtvi živijo v navzočnosti Boga in svetih angelov ter imajo veliko več spoznanja, kakor pa so ga imeli poprej, čemu se ne bi vrnili na zemljo razsvetljevati in poučevati živih? ...On (Satan) ima moč pred ljudmi posnemati podobo njihovih preminulih prijateljev. Ponaredek je popoln: isti videz, besede, glas – vse posnema z izredno natančnostjo. Mnogi so potolaženi z zagotovilom, da njihovi ljubljene uživajo nebeško blaženost. Vendar se tako ne da bi se zavedali nevarnosti, vdajajo 'zavajajočim duhovom in naukom demonov'. (1 Tim 4,1)« /Veliko spopad, str. 351.352/

Če se ponašamo s svojim poznavanjem svetopisemske resnice in verjamemo, da nas takšne očitne prevare ne ogrožajo, pomislimo znova. Sodobni spiritizem daleč presega to, da se zlobni angeli pretvarjajo, da so naši bližnji. (Adventisti, ki verujejo v Sveto pismo, večinoma ne bodo prevarani, če se jim ponoči ob vznožju postelje prikaže Belzebub kot stari stric Barney, ki se je na soboto vrnil iz groba z "novo lučjo.") Spiritizem se v svoji sodobni različici izraža v bolj subtilnem, čeprav uničujočem napadu na svetopisemsko resnico.

Eno njegovih načel, ki sega vse do samega rajskega vrta, je usodna laž kače, da bodo ljudje postali kot bogovi, če prestopijo Božji zakon. To pogubno načelo je postmodernizem preoblekel in zapeljivo trži v nauku "delaj, kar hočeš", ki je ovržba in napad na sam Božji zakon. To nevarno izkrivljanje dejstev podreja nespremenljivo in absolutno suverenost Božjega zakona muhavosti človeške oblasti in muham kulture. Božji zakon, ki je s tem podrejen človeški avtoriteti, tako več ne velja in ni zavezujoč za človeštvo. Pogubne posledice so, da sta Božja veljava in beseda v naši kulturi v veliki meri spodkopani in osramočeni.

Bistvo? Satanu je vseeno, kako nas zavaja z lažnimi čudeži spiritizma. Ali z očitnim napadom z "novo svetlobo" mrtvih sorodnikov ali z bolj prefinjenim napadom na navdih in avtoriteto Božje besede – ni mu mar. Zato moramo obleči vso Božje orožje (Ef 6,10-18) in moliti za razločevanje, da bi odkrili najbolj prefinjene prevare našega sovražnika, ki ne spi.

Napad na resnico o soboti

Ta točka nas lepo pripelje do druge velike zmote, s katero bo Satan v zadnjih dneh zapeljeval Božje ljudstvo. To je lažni nauk, da sobota ni več veljavna, ker Božji zakon ni več zavezujoč. Ta zadnja zmota izvira iz antike. Starodavne kulture so dolgo časa častile sonce. Glavni bog Babiloncev je bil Bel-Marduk. Upodobljen je bil, kako sedi na zlatem prestolu v zlatem templju pred zlato mizo. Bil je bog sonca pravičnosti, svetlobe, resnice in kraljeve oblasti. Encyclopedia Britannica opisuje vpliv boga sonca na preteklo civilizacije. Po navedbah urednikov revije Britannica so staroselci verjeli, da je "sonce vir svetlobe in življenja v celotnem kozmosu; s svojim mirnim, vsevidnim očesom je strogi varuh pravičnosti; zaradi skoraj univerzalne povezave svetlobe z razsvetljenjem ali iluminacijo je sonce vir modrosti ...". Te lastnosti – suverenost, moč blagodejnosti, pravičnost in modrost – so osrednjega pomena za vsako elitno versko skupino, v teh okvirih pa je mogoče najti visoko razvito sončno ideologijo. Kralji so vladali z močjo sonca in trdili, da so potomci sonca. Sončna božanstva, bogovi, ki poosebljajo sonce, so suvereni in vsevidni. Sonce je pogosto glavni atribut vrhovnega božanstva ali pa je z njim poistoveteno." /"Čaščenje sonca: Encyclopedia Britannica/

Babilonci so skupaj s svojimi poganskimi kolegi zelo častili boga sonca Bel-Marduka. Lažni verski sistem Babilona ob času konca tako kot njegov starodavni prednik ne upošteva Božjega zakona. V prvih stoletjih je rimska cerkev sklenila kompromis, da bi se prilagodila okoliški poganski kulturi. Da bi se ločili od Judov in pokristjanili pogane, so se cerkveni in državni voditelji združili v čaščenju nedelje, najprej kot civilnega dne počitka, nato pa kot uradnega dneva čaščenja. V stoletjih srednjega veka je pod okriljem Babilona ta cerkveno-državna in versko-politična zveza zamenjala Božjo besedo s človeškimi izročili. Čaščenje malikov je nadomestilo neposredno čaščenje Jezusa. Svetopisemsko resnico o stanju mrtvih je izpodrinila zmota o nesmrtnosti duše. Sobota je bila spremenjena s sedmega dne na prvi dan, nedeljo. Zdelo se je, da bosta zmota in laž zmagali. Toda zadnja knjiga Svetega pisma, Razodetje, je napovedala, da bo Bog obudil preostanek zadnjih dni, ki bo, odrešen po milosti in moči živega Kristusa, živel v pobožni poslušnosti in svetu oznanjal sporočilo za zadnji čas.

Uporaba

Lekcija tega tedna bi nas morala spodbuditi k resnemu razmisleku o lastni duhovni izkušnji. Če bo hudič uporabil spiritizem, da bi zavedel milijone, ker bolj kot po resnici Božje besede hrepenijo po znamenjih in čudežih, ali je mogoče, da bi bili tudi mi prevarani, če so osnova naše duhovne izkušnje občutki in čustva? Ali si bolj želimo znamenj in čudežev kot resnice Božje besede? Tukaj je nekaj vprašanj, o katerih lahko razmišljate ta teden v razredu in zunaj njega:

1. Kakšno vlogo igrajo čustva v naši verski izkušnji? Kaj narediti, če čustva kažejo v eno smer, Božja beseda pa v drugo? Ali so naša čustva sploh kdaj varen vodnik? Pojasni. Kaj če bi se ti prikazal ljubljani umrli? Kaj bi naredil? In še pomembneje – kaj je tvoja edina obramba pred prevarami spiritizma v tvoji kulturi, ki spodkopava oblast Božje besede?

2. Sprememba sobote odraža odmik od Božje besede. Ta sprememba je potekala postopoma skozi stoletja. Satanove prevare so pogosto komaj opazne. Je spreten strateg. Ali je mogoče, da smo v svojem življenju na spolzkem terenu kompromisa? Če je tako, kaj so lahko ti kompromisi? Nadalje, kateri so po vašem mnenju največji izzivi, s katerimi se danes sooča cerkev na področju kompromisov?

3. Pogovorite se o naslednji trditvi: "Satan bo delal svoje čudeže, da bi prevaral ljudi; svojo moč bo postavil za najvišjo. Morda se bo zdelo, da bo cerkev padla, vendar se to ne bo zgodilo. Obstala bo, medtem ko bodo grešniki na Sionu presejani – pleve bo ločeno od dragocene pšenice. To je strašna preizkušnja, vendar se mora kljub temu zgoditi. Nihče drug kot tisti, ki so zmagovali z Jagnjetovo krvjo in besedo svojega pričevanja, ne bo med zvestimi in pravičnimi." (Ellen G. White, The SDA Bible Commentary, vol. 7, str. 911.) Kateri element ali elementi izstopajo v tej izjavi? Zakaj?

11. BOŽJI PEČAT IN ZNAMENJE ZVERI, 1. del

Splošni pregled

Razodetje je knjiga nasprotij. V lekciji tega tedna govorimo o Božjem pečatu in znamenju zveri. Sobotni dan je bil skozi stoletja posebno znamenje zvestobe Bogu. Sobota je razkrila, da je Bog kot Stvarnik vesolja vreden čaščenja. Tudi znamenje zveri se vrti okoli čaščenja. Satan je uvedel ponarejeno soboto, prvi dan v tednu, kot simbol svoje oblasti. Zadnji spopad med Kristusom in Satanom se osredotoča na to, kdo je vreden vladati vesolju. Ker je Jezus darovalec življenja, je vreden, da ga častimo. Satan to resnico razume kot eno od prevladujočih vprašanj v velikem boju med dobrim in zlom. Zato napada soboto, simbol Božje ustvarjalne oblasti.

Zaradi osrednjosti sobote v končnem spopadu je prevladujoča točka končnega spopada Božji zakon. V lekciji tega tedna bomo raziskali vprašanja v zadnji vojni na zemlji. Razodetje 14,12 pravi: "Tu je stanovitnost svetih, ki se držijo Božjih zapovedi in vere v Jezusa." Kristusov ostanek ob koncu časa je poln Jezusovega daru pravičnosti po veri, ki njegovim izvoljenim omogoča, da se držijo Božjih zapovedi.

Lekcija tega tedna nam bo pomagala v celoti prepoznati moč zveri iz morja iz Raz 13. Odkrili bomo, da ta oblast, ki si prisvaja Božjo oblast, dobiva svojo oblast od zmaja ali Satana. Ta oblast zveri zraste iz ruševin rimskega cesarstva in si prisvoji Božje pravice.

Razlaga

Tisti, ki upoštevajo sporočila treh angelov, se odvrnejo od Babilona in njegovih lažnih nauk. Pohvaljeni so zaradi dvojega – za svojo poslušnost in Jezusovo vero (Raz 14,12). Potrpežljivo čakajo na Jezusovo vrnitev, kar je še en način, kako povedati, da so trdni in neomajni v svojem zaupanju v Boga in v poslušnosti njegovemu zakonu. Ne da se jih premakniti. V Gillovi razlagi Svetega pisma (Gill's Exposition of the Bible) je poučna izjava o Razodetju 14,12:

"Tu so tisti, ki ohranjajo Božje zapovedi in ne človeških izumov in antikristovih izročil, temveč predpise evangelija, kakor so bili sprva izročeni, brez vsakršnega ponarejanja in pokvarjenosti; tu so tisti, ki so jih ohranjali, ker jih je zapovedal Bog, iz načela ljubezni do njega in njemu v slavo: ti se razlikujejo od častilcev zveri in so se ohranili v času odpada; ti so priče [...] in ostanek ženinega semena, s katerim se je zmaj vojskoval po zveri." (Komentar k Razodetju 14,12 (biblestudytools.com/commentaries/gills-exposition-of-the-bible/revelation-14-12.html))

Ostanek, ki je rešen po milosti, se razlikuje od častilcev zveri iz morja zaradi ljubezni do Jezusa in poslušnosti njegovim zapovedim. Ta ostanek ima Jezusovo vero – tako vero v Jezusa kot kakovost vere Jezusa, ki jim omogoča, da postanejo zmagovalci. Posledica njihove vere je poslušnost in jim omogoča, da se uprejo, ko se večina ljudi na tem svetu ukloni moči zveri iz morja. Imeti Jezusovo vero pomeni, da Jezus živi svoje življenje v nas. Na križu je Jezus zaupal Očetovi ljubezni, čeprav kot nosilec greha sveta ni čutil Očetove ljubezni in skrbi za svoje trpljenje. Jezusova vera, ki živi v našem srcu, nam omogoča, da mu zaupamo v vseh življenjskih izkušnjah.

Prepoznavna zveri iz morja

Napotki za prepoznavanje moči zveri iz morja v Raz 13 so zelo natančni. V lekciji tega tedna bomo obravnavali tri od teh pomembnih prepoznavnih znakov zveri iz morja. Prvi namig se nanaša na izvor njene moči. "Zmaj ji je dal [zveri z morja] svojo moč, svoj prestol in veliko oblast." (Raz 13,2) Kdo je zmaj, ki daje zveri iz morja iz Raz 13 njeno moč, prestol in oblast?

O zmaju beremo v Raz 12. V Raz 12,3-5 piše, da je ta "zmaj" – hudič – skušal "tako, ko se je otrok rodil", uničiti "dečka", ki je bil pozneje "vzet k Bogu in njegovemu prestolu", kar je nedvoumno omemba Kristusa. Zmaj je v teh vrsticah jasno opredeljen. Božja beseda nam odkrito pove, da je zmaj hudič ali Satan (Raz 12,8.9). Za močjo zveri, ki prihaja iz morja, ne stoji nihče drug kot sovražnik Boga in človeka. A hudič deluje po človeških zastopnikih. Kakor Bog deluje po svoji cerkvi, hudič deluje po mamutski padli verski ustanovi, ki je zavrnila Božjo resnico in obrnila hrbet Božjemu zakonu. Čeprav je zmaj predvsem Satan, kot smo pravkar spoznali, je bil Satan tako tesno povezan s poganskim Rimom, da je zmaj v sekundarnem smislu tudi simbol poganškega rimskega imperija (prim. Dan 7,7). Satan je poganski Rim uporabil pri poskusu uničenja Jezusa kmalu po njegovem rojstvu (Mt 1,1-20). Pozneje je Satan uporabil poganski Rim, da bi križal Kristusa:

Rimski guverner Pilat je obsodil Kristusa na smrt:

Mt 27,2.17-26

Rimski krvnik ga je kruto pribil na križ:

Mt 27,27.28

Rimski vojak je prebodel njegovo stran s sulico:

Jn 19,34

Rimski pečat je bil dan na njegov grob:

Mt 27,66

Rimski vojaki so stražili njegov grob:

Mt 27,62-65

Pozneje je zmaj po poganskem Rimu dal zveri iz morja svoj sedež ali prestol. To se je zgodilo, ko se je rimski cesar Konstantin odločil preseliti prestolnico iz Rima v tako imenovani Konstantinopel v današnji Turčiji, zaradi česar je na nekdanjem prestolu ali sedežu cesarjev v cesarskem mestu Rim nastala praznina moči.

"Z umikom na Vzhod je [Konstantin] prepustil prosto polje rimskim škofom."
"Papeštvo je le 'duh' pokojnega rimskega cesarstva, ki sedi okronan na njegovem 'grobu'."
/Arthur P. Stanley, Lectures on the History of the Eastern Church (New York: Charles Scribner's Sons, 1862), str. 305/ Tako je v Raz 13 moč zveri, ki izhaja iz morja, papeški verski sistem. Pri tem ne smemo pozabiti, da govorimo o sistemu in ne o posameznih članih tega sistema. Oblast zveri iz morja ni oseba; je lažna verska organizacija.

Drugi namig, ki nam ga daje Razodetje 13 o identiteti zveri iz morja, je tesno povezan s prvim. Moč, ki se dviga iz Rima, je moč, ki zapoveduje čaščenje. To je verska oblast. Raz

13,3.4 objavlja: " Vsa zemlja je šla polna začudenja za zverjo. ... molili so tudi zver." Tukaj opisana organizacija je hkrati tudi verska sila, ki zraste v univerzalni sistem čaščenja.

Ta ugotovitev nas pripelje do tretjega namiga, ki ga daje Raz 13 glede prepoznavanja zveri iz morja: bogokletje (Raz 13,5.6). Kaj je po Svetem pismu bogokletje? Gospod Jezus je bil dvakrat neupravičeno obtožen bogokletja, s čimer smo iz Svetega pisma deležni dveh primerov, kaj pomeni bogokletje: (1) če se kdo pretvarja, da je Bog, ali trdi, da je Bog, ali si prisvaja privilegije in pravice Boga; in (2) če si kdo prisvaja moč odpuščanja grehov. V Jezusovem primeru so bile obtožbe krivične, saj je bil in je resnično Bog ter ima vsa pooblastila in pravice Boga – vključno s pravico, da nam odpusti grehe (glej Jn 10,33; Lk 5,21).

Rimska cerkev ima dva značilna nauka, ki ju Sveto pismo imenuje bogokletje. Prvi je njena trditev, da ima moč odpuščanja grehov. Drugi pa je, da se na papeža prenaša delo Boga na zemlji.

Jezus je naš pravi duhovnik in samo on nam lahko odpusti grehe. Res je, nismo dovolj pravični, da bi se prikazali pred Bogom. Potrebujemo posrednika. Neverjetno veselo sporočilo pa je, da imamo posrednika, Jezusa Kristusa. Sveto pismo uči, da je samo "eden [...] tudi srednik med Bogom in ljudmi, človek Kristus Jezus" (1 Tim 2,5).

Glede tega, kako rimska cerkev izpolnjuje drugo svetopisemsko opredelitev bogokletja, si oglejmo jasno izjavo avtoritativnega katoliškega vira o statusu papeža: "Papež je tako zelo dostojanstven in vzvišen, da ni navaden človek, temveč je kakor Bog in Božji namestnik. [...] Zato je papež okronan s trojno krono, kot kralj nebes in zemlje ter nižjih pokrajin. [...] Papež je tako rekoč Bog na zemlji, [...] glavni kralj kraljev [...], ki mu je vsemogočni Bog zaupal navodila [...] nebeškega kraljestva." (Lucij Ferraris, "Papa", članek 2 v njegovi Prompta Bibliotheca ("Priročna knjižnica") (Benetke, Italija: Gaspar Storti, 1772), zv. 6, str. 26-29. V latinščini. Ponatis (Rim: Tiskarna Propagande, 1899).

Knjiga Razodetja povečuje Jezusa, opredeljuje Božje ljudstvo zadnjih dni in razkriva prepoznavne značilnosti zveri, da bi se lahko pripravili na prihajajoči spopad.

Uporaba

Za razmislek: Včasih se zdi, da je Božja obsodba verske organizacije, ki je s svojimi šolami, bolnišnicami in humanitarnim delom naredila veliko dobrega v svetu, nekoliko stroga in krivična. Vendar pa ni glavno vprašanje, ali je verska organizacija naredila kaj dobrega. Glavna vprašanja so: Ali je ta organizacija zvesta Jezusu in naukom Svetega pisma? Kaj se skriva za njenim vplivom po svetu in ali vodi svet v združitev cerkve in države, ki jo napoveduje prerokovanje? Razodetja razkriva, da bodo pod okriljem Rima omejene naše verske svoboščine, sprejet bo gospodarski bojkot, na koncu pa bo Božje ljudstvo doživelo zatiranje, zapor in smrt.

V razredu na glas preberite in se pogovorite o naslednjih treh bistvenih točkah iz našega proučevanja v tem tednu:

1. Bodite pozorni na dogajanje v svetu. Prerokovanja iz Razodetja napovedujejo, da se bo pojavila religiozno-politična unija. Jezus je svojim učencem tik pred križem naročil: "Bodite torej budni, ker ne veste, katerega dne pride vaš Gospod!" (Mt 24,42) Kaj je Jezus mislil, ko nam je rekel, naj "bedimo"? Kako to narediti v praksi?

2. Bodite pripravljeni. Zdaj je čas za pripravo na poslednjo zemeljsko krizo. Kriza na splošno ne razvije značaja; kriza značaj razkrije. Zdaj je čas, zato "zajemajte moč v Gospodu in sili njegove moči" (Ef 6,10). Pomislite na krizo, ki ste jo pred kratkim doživeli. Kaj vam je razkrila o vas samih? Katera področja morate zaradi tega razodetja značaja okrepiti v svoji hoji z Bogom? Kako se pripraviti na Kristusov prihod?

3. Bodite aktivni. Jezus je rekel: "In boste moje priče" (Apd 1,8). Če je bil kdaj čas, da smo dejavni pri širjenju Božje ljubezni, njegove Besede in njegovega sporočila o času konca z ljudmi okoli nas, je to danes. Kako lahko v prihodnjem tednu z ljudmi okoli sebe delite Kristusovo sporočilo o času konca?

12. BOŽJI PEČAT IN ZNAMENJE ZVERI, 2. del

Splošni pregled

Sveto pismo je povezana celota. Tema velikega boja se kot rdeča nit vleče po vseh njegovih straneh in spleta skupaj njegove pripovedi in svete resnice. Kristusova služba, njegova spravna žrtev, njegova velikoduhovniška služba in njegova vrnitev so teme, ki odmevajo z njegovih strani. Veliki boj doseže vrhunec v Razodetju. Lekcija tega tedna z naslovom Božji pečat in znamenje zveri (2. del) nadaljuje naše prepoznavanje oblasti zveri iz morja, opisuje zadnje dogodke na zemlji in deli praktična načela, ki nam bodo pomagala pripraviti se na Jezusov prihod.

Eno od pomembnih načel pri razumevanju časovnih prerokovanj v Svetem pismu je načelo dan za leto. Če povzamemo, v časovnih prerokovanjih iz knjig Danijela in Razodetja je en preroški dan enak enemu dobesednemu letu. Svetopisemsko in zgodovinsko podlago za to načelo bomo ponovno pregledali v našem proučevanju ta teden. Drugo pomembno načelo preroške razlage je povezava med prerokovanji iz Daniela in Razodetja.

Moč malega roga iz Daniela 7, "človek greha" iz 2. pisma Tesaloničanom 2 in zver iz morja v Razodetju 13 predstavljajo isto zatiralsko moč, ki je v srednjem veku pregnjala Božje ljudstvo. Ta moč je papeštvo. V našem proučevanju ta teden bomo odkrili, kako zver iz morja v Raz 13 nasprotuje in zatira tudi Božjo cerkev zadnjih dni, ki "drži Božje zapovedi in ima vero v Jezusa" (Raz 14,12).

Razlaga

V Raz 12 je razloženo, da bo Satan v srednjem veku pregnal Božjo cerkev. Po Raz 12 naj bi Kristusovi zvesti privrženci za 1260 dni pobegnili v puščavo (Raz 12,6). Kot beremo v Raz 12,14: "Toda ženi sta bili dani dve perutnici velikega orla, da bi odletela na svoje mesto v puščavi: tam naj bi se hranila čas, dva časa in pol časa, daleč od kače." (Raz 12,14) Daniel 7,25 pojasnjuje, da si bo mali rog ali rimskokatoliška cerkvena državna oblast »prizadevala [...] spremeniti čase in postaviti. Ti [verniki] bodo izročeni v njegove roke za čas, dva časa in polovico časa." V skladu z Raz 13,5 bo rimskokatoliško cerkveno-državni oblasti "dana oblast, da to počenja dvainštirideset mesecev". Ta tri časovna obdobja, 1260 dni, čas, dva časa in pol časa ter 42 mesecev opisujejo isto časovno obdobje in se v knjigah Daniel in Razodetje pojavljajo sedemkrat.

Gerhard Pfandl v članku, ki ga je objavil Biblical Research Institute, ugotavlja naslednje: "Do 19. stoletja je večina preučevalcev apokaliptičnih knjig Daniel in Razodetje pri razlagi prerokovanj v teh knjigah uporabljala historicistično metodo. Eden glavnih stebrov historicistične metode je načelo dan za leto, ki pravi, da dan v apokaliptičnih časovnih prerokovanjih predstavlja leto. V 19. stoletju sta historicistično metodo počasi nadomestila preteristični in futuristični sistem razlage; oba zanikata načelo dan za leto. Preteristi večino prerokovanj umeščajo v preteklost do časa rimskega cesarstva, futuristi pa večino v prihodnost, natančneje v zadnjih sedem let med skrivnim vnebohodom in drugim prihodom." (Pfandl, "In Defense of the Year-day Principle," Journal of the Adventist Theological Society 23, št. 1 (2012), str. 3)

Glede na simbolično naravo podob iz Dan 7, 8, 9 in 12 ter podob iz Raz 12 in 13 je logično sklepati, da so tudi časovna obdobja v teh poglavjih simbolična. Če v vsakem od teh

primerov uporabimo načelo dan za leto, se napovedani dogodki zgodijo točno ob pravem času.

Pfandlov članek o svetopisemskih raziskavah prav tako navaja to zgovorno misel: "Glede na kontekst se izrazi 'čas, dva časa in pol časa' (Dan 7,25; 12,7; Raz 12,14), 'dvainštirideset mesecev' (Raz 11,2; 13,5) in 'tisoč dvesto šestdeset dni' (Raz 11,3; 12,6) nanašajo na isto časovno obdobje, vendar naravni izraz 'tri leta in šest mesecev' ni uporabljen niti enkrat. "Zdi se, da Sveti Duh na neki način izčrpa vse izraze, s katerimi bi lahko izrazili ta časovni interval, pri čemer vedno izključi tisto obliko, ki bi se uporabljala v običajnem pisanju in se v Svetem pismu ob drugih priložnostih vedno uporablja za označevanje dobesednega obdobja. To odstopanje je najbolj pomembno, če sprejmemo načelo dan za leto, vendar je povsem nerazložljivo v drugem pogledu." /Thomas R. Birks, *First Elements of Sacred Prophecy* (London: William E. Painter, 1843), str. 352}."-Pfandl, "In Defense of the Year-day Principle," *Journal of the Adventist Theological Society* 23, št. 1 (2012), str. 8/

1260 preroških dni, čas, dva časa in pol časa iz Daniela in Razodetja, je enako 1260 letom. V komentarju k temu preroškemu obdobju adventistični Svetopisemski komentar (Bible Commentary) piše: "Preroško obdobje malega roga se je začelo leta 538, ko so Ostrogoti opustili obleganje Rima in je rimski škof, osvobojen arijanskega nadzora, lahko svobodno izkoriščal pravice Justinijanovega odloka iz leta 533 ter odtlej povečeval avtoriteto 'Svetega sedeža' (glej v. 8). Natanko 1260 let pozneje (1798) so spektakularne zmage Napoleonove vojske v Italiji dale papeža na milost in nemilost francoski revolucionarni vladi, ki mu je sporočila, da bo rimska vera vedno nepremostljiv sovražnik republike, in dodala, da je 'za dosego zelenega cilja še bolj pomembna ena stvar, in sicer uničiti, če je le mogoče, središče enotnosti rimske cerkve; vi, ki v sebi združujete najodličnejše lastnosti generala in razsvetljenega politika, morate ta cilj uresničiti, če menite, da je to izvedljivo' (isto, str. 158). V odgovor na ta navodila in Napoleonov ukaz je [general] Berthier s francosko vojsko vstopil v Rim, razglasil konec politične vladavine papeštva, zajel papeža in ga odpeljal v Francijo, kjer je umrl v izgnanstvu." (4. zvezek, str. 834)

Prerokovanja v Razodetju napovedujejo, da se bo smrtonosna rana, ki so jo papeštvu zadale Napoleonove vojske, zacelila in da se bo papeštvo povzpelo na mednarodno raven (Raz 13,3). Ta vzpon bo sprožil zadnji spopad med znamenjem zveri in Božjim pečatom. Da bi bolje razumeli naravo tega spora, moramo najprej razvozlati pomen Božjega pečata. Kaj točno je ta pečat?

V Rim 4,11 sta znamenje in pečat zamenljiva oz. pomenita isto stvar. Pečati so bili v starodavnem svetu dobro znani. Uporabljali so jih za potrjevanje pristnosti dokumentov. Bili so tudi znak lastništva. Pečati so bili pogosto izdelani iz voska ali odtisnjeni na sveže oblikovano glino. Od vseh zapovedi je sobota edina, ki jo lahko označimo kot Božji pečat. Vsebuje ime, naziv in domeno postavodajalca. Kot ugotavlja P. Gerard Damsteegt: "Zato lahko sobotno zapoved štejemo za pečat, saj je 'edina od vseh desetih, v kateri se omenja ime in naslov Zakonodajalca. Je edina, ki kaže, po čigavi oblasti je bil dan zakon. Tako vsebuje Božji pečat, ki je pritrjen k njegovemu zakonu kot dokaz njegove verodostojnosti in obvezujoče sile' (Očaki in preroki, str. 226, 227). Sobota pomaga dati desetim zapovedim edinstven pomen. 'Sobota je bil v dekalog umeščena kot pečat živega Boga, ki kaže na Zakonodajalca in razkriva njegovo pravico do vladanja.' Tako je sobota znamenje odnosa med Bogom in njegovim ljudstvom, ki služi kot 'preizkus njihove zvestobe njemu' /Signs of the Times, 13. maj 1886/. Poslanstvo adventistov sedmega dneva lahko opišemo kot

'predstavljanje Božjega zakona kot preizkušnje značaja in kot pečata živega Boga' (Testimonies for the Church, 2:468)." /Damsteegt, "The Seal of God," Adventists Affirm, vol. 8, št. 3, konec leta 1994, str. 37, 38/

Božji pečat, ki se kaže v spoštovanju sobote, je znamenje sprejemanja Božje oblasti v našem življenju. Ellen G. White je prepričljivo povedala: "Tako ko bo Božje ljudstvo zapečateni na svojih čelih – to ni pečat ali znamenje, ki bi ga bilo mogoče videti, temveč ustalitev v resnici, tako intelektualno kot duhovno, tako da jih ni mogoče premakniti – tako ko bo Božje ljudstvo zapečateni in pripravljeno na reševanje, bo to nastopilo." (Ellen G. White Comments, The SDA Bible Commentary, zv. 4, str. 1 161) Zapečateni s Svetim Duhom smo pripravljene na stisko, ki je pred nami. Dobro je, če upoštevamo opomin apostola Pavla: "Ne žalostite Božjega Svetega Duha, s katerim ste bili kot s pečatom zaznamovani za dan odrešitve." (Ef 4,30)

Uporaba

Čeprav sta si Božji pečat in znamenje zveri diametralno nasprotna, imata nekaj skupnega. Nobeden od njiju ni dodeljen takoj. Sprejem Božjega pečata se zgodi v določenem časovnem obdobju, v katerem se naše misli vsak dan prilagajajo Kristusovi podobi. Ellen White piše: "**Zakon** naše umske in duhovne narave je, da se **spreminjamo** v to, kar **gledamo**. Naš um se postopno prilagaja temu, s čimer se ukvarja." /Veliki boj, str. 353/

Če gledamo Jezusa in nasičimo svoje misli z nauki njegove besede, mu postanemo bolj podobni. Za razvoj značaja je potreben čas. Smiselni in trajni odnosi se razvijajo bolj dolgo in za to je potreben čas. Ko premišljujemo o Kristusovem življenju, Sveti Duh deluje v našem življenju in v nas "zapečati" načela Božjega kraljestva v pripravi na končno preizkušnjo glede sobotne zapovedi.

Tako kot Božjega pečata ne prejmemo v trenutku, tudi znamenja zveri ne prejmemo v trenutku. Vsakodnevni kompromisi, gojeni grehi, v srcu skriti maliki, spodbujanje nekrščanskega vedenja – vse to vodi k prejemu znamenja zveri. Če ne bomo kos današnjim preizkušnjam, bomo zagotovo neuspešni v večjih preizkušnjah jutri, ko bo znamenje zveri uveljavljeno. Kot je rad rekel stari adventistični pridigar Luther Warren: "Edini način, da smo pripravljene na Jezusov prihod, je, da se pripravimo in ostanemo pripravljene."

Razredu recite, naj razmislijo o izjavi Luthra Warrena. Spodbudite jih, naj ta teden molijo, da bi jim Bog razkril vse, kar jih ovira, da bi bili pripravljene za drugi prihod.

13. OZARJENI OD BOŽJE SLAVE

Splošni pregled

Prerokovanja v Razodetju razkrivajo, kaj se bo zgodilo, da bi se Božje ljudstvo lahko pripravilo. Apostol Pavel je v pismu cerkvi v Solunu jasno opredelil namen prerokovanj: "Vi, bratje, pa niste v temi, da bi vas ta dan presenetil kakor tat, saj ste vsi sinovi luči in sinovi dneva. Nismo sinovi noči in ne teme, zato nikar ne spimo kakor drugi, ampak bodimo budni in trezni." (1 Tes 5,4-6) Božja beseda nam priskrbi luč na poti, ki je pred nami. V lekciji tega tedna bomo preučevali Razodetje, ki napoveduje zadnje premike v zemeljski zgodovini.

Razumevanje tega, kar prihaja, nam bo pomagalo pripraviti se na končni spopad med silami dobrega in zla. Raz 18 napoveduje, da se bo zveza verskih, političnih in gospodarskih sil, imenovana Babilon, združila v poskusu zavladati svetu. Toda Bog ni nikoli presenečen. V skladu z Raz 18,1.2 bo Bog deloval po svojem Svetem Duhu in osvetlil svet s svojo slavo. Na demonske sile od spodaj bo odgovorila nebeška moč od zgoraj. Tedaj se bo po Božjem ljudstvu pokazalo, da je Božja slava njegova značaj.

Ta teden se osredotočamo na Božjo slavo, ki se razodeva po njegovem ljudstvu in razsvetljuje ta svet, zatemnjen od greha. Božja cerkev zadnjih dni, ki jo je spremenila milost, preobrazila ljubezen in napolnil Sveti Duh, svetu namenja svoj zadnji poziv, deset tisoči pa ga slišijo in se odzovejo nanj. Tako bo "ta evangelij kraljestva oznanjen po vsem svetu v pričevanje vsem narodom, in takrat bo prišel konec" (Mt 24,14).

Razlaga

Božja slava

Razodetje 18,1 je eno najpomembnejših besedil v celotnem Razodetju. Glasi se: "Zatem sem videl drugega angela, ki se je spuščal z neba z veliko oblastjo: zemlja se je razsvetlila od njegovega sijaja." Izraz "zemlja se je razsvetlila z [Božjo] slavo" je izredno pomemben. V celotnem Razodetju so tri besede, ki so povezane: "Božja slava, Božja čast in Božja moč".

V Razodetju 4,11 piše: "Vreden si, naš Gospod in Bog, da prejmeš slavo, čast in moč." Razmislite o Raz 5,12, kjer Janez ponovno pravi, da je Jezus med drugim vreden prejeti slavo, čast in moč. To misel ponovno odkrijemo v Raz 19,1: "Odrešitev, slava in moč je v našem Bogu!" In zapazite, kako se Razodetje, ki govori o naselitvi svetnikov v novem Jeruzalemu, zaključuje: "Vanj bodo prinašali slavo in čast narodov." (Raz 21,26)

Veliki boj med dobrim in zlom v veselju se bje za Božjo čast in ugled. Satan, uporniški angel, je izjavil, da je Bog nepravilčen, da zahteva čaščenje, v zameno pa daje le malo. Hudobni izjavlja, da je Božji zakon samovoljen, da omejuje našo svobodo in naše veselje.

Jezusovo življenje, smrt in vstajenje so razblinili ta mit. Tisti, ki nas je ustvaril, se je pognal v kačjo jamo sveta, da bi nas odrešil. Na križu je Jezus odgovoril na Satanove obtožbe in dokazal, da je Bog tako ljubeč kot tudi pravičen. Očarani nad njegovo ljubeznijo in v skrbi za njegovo čast ljudje ob času konca razkrivajo njegovo slavo – njegov ljubeči, požrtvovalni značaj – egocentričnemu brezbožnemu svetu. Tako bo zemlja razsvetljena z razodetjem Božjega značaja.

Polnota Duha

Sveti Duh se bo izlil v polnoti svoje moči tik pred Jezusovim prihodom in zemljo bo razsvetlila Božja slava. Raz 18,1 je izpolnitev besed starozaveznega preroka Habakuka: "Kajti zemlja se bo napolnila s spoznanjem Gospodovega veličastva, kakor vode pokrivajo morje." (Hab 2,14) Kot smo pravkar dejali, je Božja slava njegov značaj ljubezni. Vendar se ob tej trditvi poraja vprašanje, kako se bo ta slava razodela v poslednjih trenutkih zgodovine na moralno zatemnjenem in z grehom onesnaženem planetu.

Da bi odgovorili na to vprašanje, si oglejmo Mojzesovo izkušnjo. Se spomnite, ko je Mojzes prosil Boga, naj mu pokaže svojo slavo? Kaj mu je Bog pokazal? Preberimo Božji odgovor na Mojzesovo vprašanje: "Potem je Mojzes rekel: Pokaži mi, prosim, svoje veličastvo! Rekel je: Storil bom, da pojde mimo tebe vsa moja dobrotta in klical bom pred teboj ime Gospod. Izkazoval bom milost, komur hočem biti milostljiv, in usmilil se bom, kogar se hočem usmiliti." (2 Mz 33,18.19)

Božja slava napolni zemljo v času duhovne teme, ko njegovo ljudstvo, preplavljeno z njegovo ljubeznijo, spremenjeno z njegovo milostjo in predano poslanstvu, s svojim življenjem in pričevanjem razkriva svetu ljubeč Božji značaj. Pričevanje njihovega nesebičnega življenja in oznanjevanje sporočila o njegovi dobroti, milosti in resnici je v ostrem nasprotju s sebičnostjo, ošabnostjo in lažmi sistema tega sveta.

Zadnji Božji poziv

Angel se spusti z nebes s sporočilom neposredno od Božjega prestola, s sporočilom, ki kliče njegovo ljudstvo iz odpadle religiozno-politične zveze, imenovane Babilon. Božje opozorilo se glasi: "Padel je, padel véliki Babilon in postal bivališče demonov." (Raz 18,2) To oznanilo zrcali oznanilo drugega angela iz Raz 14, ki je prav tako napovedal padec Babilona (Raz 14,8). Raz 18,4 je zadnji Božji poziv vsemu človeštvu. Nujno kliče tiste, ki se imenujejo po njegovem imenu: "Pojdi iz njega, ljudstvo moje, da ne boš soudeleženo pri njegovih grehah in da te ne prizadenejo njegove nadloge!" "Greh je prestopanje [Božjega] zakona." (1 Jn 3,4) Bog poziva svoje ljudstvo, naj izstopi iz vsake cerkve, ki krši zakon. Zakaj Bog prav zdaj kliče svoje ljudstvo iz Babilona? Raz 18,5 nam pravi: "Zakaj njegovi grehi so se nagrmadili do neba in Bog se je spomnil njegovih krivic." Babilon je napolnil čašo svoje krivde. Bog vodi natančno evidenco grehov pozemskih oblasti in ko številke dosežejo določen znesek, Bog reče: "Dovolj!"

Prav to se je zgodilo v Noetovih dneh. Bog je predpotopnemu svetu poslal sporočilo o odrešitvi, ko pa so njihovi grehi dosegli določeno mero in po tem, ko je imel vsak človek na zemlji priložnost, da se pokesa, je prišlo deževje. Isto vidimo tudi pri uničenju Sodome in Gomore. Lot je svoje otroke slovesno pozval, naj skupaj z njim zapustijo Sodomo. Ko je število grehov doseglo določeno mero, je izbruhnil ogenj.

Enako se je zgodilo s starodavnim Babilonom. Bog je Babilonu pošiljal sporočilo za sporočilom in njegove voditelje in ljudi pozival k spokorjenju, a ko so ta sporočila zavrnilo, so vdrli Medi in Perzijci. Bog dolgo usmiljeno prenaša svoje zašle otroke. Daje jim vse možnosti, da se spokorijo. V srce posameznikov pošlje svojega Duha. Pošilja preroška opozorila in poziva k nujnim ukrepom, vendar vsem daje svobodo izbire. Duhovni Babilon, tako kot njegov starodavni kolega, v uporih zakrknje svoje srce.

Demonske sile bodo sčasoma prevzele popoln nadzor nad sodobnim duhovnim Babilonom. Ta postane "bivališče demonov, pribežališče vseh nečistih duhov" (Raz 18,2). Božje ljudstvo je napolnjeno s Svetim Duhom, Babilon pa nasprotno napolnijo duhovi demonov. Ko se posameznik ali verska organizacija zavestno odvrne od naukov Svetega pisma, postane odprta za duhovne zablode. Edini način, da se izognemo temu, da bi nas obvladovali nesveti duhovi, je, da nas obvladuje Sveti Duh.

Prevare duhovnega Babilona bodo postale razširjene, saj bodo vsi narodi pili vino njenega nečistovanja. Kot smo videli v prejšnji lekciji, vino predstavlja lažne nauke. Tisti, ki pijejo babilonsko vino, postanejo zmedeni v svojem razmišljanju. Napako zamenjajo za resnico in sklepajo, da je resnica napaka. Pozorno preberite besedilo v Raz 18,3: "... ker so vsi narodi pili od vina njegovega pobesnelega vlačugarstva, kralji zemlje so se vlačugali z njim in trgovci zemlje so obogateli od njegovega silnega razkošja."

Prešustvo je nedovoljena zveza. V tej nedovoljeni zvezi ali konfederaciji časa konca so združene tri skupine: Babilon (vse lažne religije sveta vključno s spiritizmom, povezan s papeško oblastjo), kralji zemlje (politične/državne sile) in trgovci zemlje (gospodarske sile). O prihajajoči združitvi cerkve in države nas Ellen G. White opozarja, da "ko bo protestantizem iztegnil roko čez prepad, da bi prijel za roko rimske oblasti, ko bo segel čez prepad, da bi prijel za roko s spiritizem, ko bo naša država kot protestantska in republikanska vlada pod vplivom te trojne unije zavrnila vsa načela svoje ustave in bo poskrbela za širjenje papeških laži in zblod, tedaj lahko vemo, da je nastopil čas za sijajno Satanovo delovanje in da je konec blizu" /Testimonies for the Church, zv. 5, str. 451/. Bog se bo "sijajnemu Satanovemu delovanju" zoperstavil z največjo manifestacijo nebeške moči po petdesetnici – z izlitjem Svetega Duha v poznem dežju. Zemlja bo bleščala od Božje slave. Evangelij bodo do konca zemlje oznanjali ljudje, ki bodo žive priče njegove preobražajoče moči. Na deset tisoče iskrenih moških in žensk bo zapustilo Babilon in se pridružilo Kristusovim sledilcem. Potem se bo Jezus v slavi spustil z nebes in odpeljal svoje otroke domov.

Uporaba

Dve najpomembnejši stvari v življenju sta poznati Jezusa in pomagati drugim, da ga spoznajo. Drugače povedano, dve najpomembnejši stvari v življenju sta pripravljenost na Jezusov prihod in pomoč drugim, da bodo pripravljeni, ko pride. Bolj ko se približujemo Kristusu, bolj razkrivamo njegovo slavo svetu. Kot piše Janez: "In Beseda je postala meso in se naselila med nami. Videli smo njeno veličastvo, veličastvo, ki ga ima od Očeta kot edinorojeni Sin, polna milosti in resnice. ... Kajti iz njegove polnosti smo vsi prejeli milost za milostjo." (Jn 1,14.16) Odsevati Božjo slavo pomeni biti poln Kristusove ljubezni, milosti in moči. To pomeni živeti v slavo njegovega imena in v čast njegovega kraljestva.

Hvalnica 322, "Ničesar vmes", izraža hrepenenje vsakega spreobrnjenega srca: "**Ničesar ni med mojo dušo in Odrešenikom**, ni varljivih sanj. Odrekel sem se vsem grešnim užitkom – Jezus je moj! Ničesar ni vmes." (The Seventh-day Adventist Hymnal (Hagerstown, MD: (A. H. H. A. H. H.), 1985)

V razredu razmislite o naslednjih vprašanjih:

1. Ali obstaja kaj, kar bi raje imel kot Jezusa? Če je tako, kaj je ta "malik"? Kaj zaseda moj čas? Kako preživljam proste trenutke? O čem razmišljam?

2. Kako moje življenje odseva mojo zunanjo izpoved vere? Kako moja dejanja pričajo o moji duhovni predanosti?

3. Če bi Jezus prišel danes, ali bi bil pripravljen? Če ne, zakaj ne?

4. Ali ima Kristus popoln nadzor nad mojim življenjem? Če nima, kaj mi stoji na poti in kaj lahko s pomočjo Svetega Duha storim glede tega?